

„Jézus, mondja: Én Vagyok a világ világossága:
aki engem követ, nem járhat a sötétségben,
hanem övé lesz az Életnek világossága.” Jn.8,12.

„Őbenne van az élet, és az Élet volt az emberek
világossága;” Jn.1,4.

„Kelj fel, világosodjál, mert eljött Világosságod,
és az Úr dicsősége rajtad feltámadt.” Ézs.60,1.

Szeretettel áldott Ünnepeket kívánunk!

ELŐSZÓ

December: hópehely szállingózás, hideg, rövidebb nappalok, forró tea, gyerekek téli szünet öröme, családi együttlétek, és még sorolhatnánk, mennyi minden jut eszünkbe, mennyi mindent kapcsolhatunk e hónap hallatán; valamint az Ünnepek. Titkon a világosság (lelki, fizikális megtapasztalása) utáni vágyakozás is ott van a szívünk mélyén. Kedves Olvasó, te is így gondolod?

Van lehetőség a karácsonyi ünnepben (is) felismerni, miképpen vált nyilvánvalóvá Isten Szeretete az ember számára. („De mikor a mi megtartó Istenünknek jövolta és az emberekhez való Szeretete megjelent,” Tit.3,4.) Az ÚR Jézus, az Ő életével lehetővé tette mindannyiunk számára személyre szólóan, a megváltást, szabaddítást. Élünk Vele! Karácsonykor is hatalmas, örökkön örökké élő ÚRként imádhathatjuk, avégett is, hogy az idő teljességekor („Aki eleve el volt ugyan rendelve, a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén ti érettetek,” I.Pt.1,20.) megszületett és életét adta, miszerint halála és feltámadása által mindnyájunk életének Élete, és öröme legyen. (János apostol így vall Krisztus Jézusról: „És az Élet (Jézus Krisztus) megjelent és láttuk és tanúbizonyságot teszünk Róla és hirdetjük nektek az örök életet, amely az Atyánál van és megjelent nekünk;” I.Jn.1,2. , valamint további versek) Dicsőség Istennek!

Örülök-e az ÚR Jézus Krisztusnak? Ezt Neki mindennap őszintén, el tudom-e mondani?

Istentől áldott, örömteli lelki töltekezést kívánok a lap minden cikkének olvasásához, a szerkesztői csoport nevében:

szerk.

*Istenem! „Mert megszabadítottad lelkemet a haláltól, bizony az én lábaimat az eleséstől; hogy járjak Isten előtt az Életnek világosságában.”
Zsoltárok 56, 14.*

Tartalom

- 3 A szeretet ünnepe?
- 4-8 Ünnepi gondolatok
- 8-9 „...valóban így vannak ezek?”
- 10-13 Bizonyágtételek
- 14-19 Közelmúltunk örömei
- 20-23 A Jó Pásztor Óvoda eseményei
- 24-25 A Szociális Központ eseményei
- 26 Szeretetszolgálat
- 27-30 Egyháztörténet
- 30 Művészetről keresztyén szemmel
- 35 Alkalmaink

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri
Református Egyházközség
2019./4. szám
www.hbrefkalvinter.hu

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztette:** Somogyiné Gyüre Mária
A szerkesztő munkatársai: Dobó Tímea, Karácsonyi-Kis Lászlóné, Nemes Vitold József, Osváth Tamás, Osváthné Katona Zita, Rác Gábor, Szabó Anita, Tóth-Serbán Orsolya
Fotó: Juhász Csaba Gábor, Molnár Katalin, Monoriné Venczel Katalin, Somogyiné Gyüre Mária, Tiliczki Imre
Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen
Postacím: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.
Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu
Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000
*Köszönjük, ha adományával támogatja a lap folyamatos megjelenését!
Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!*

A SZERETET ÜNNEPE?

Sokan mondják: a Karácsony a szeretet ünnepe. Pedig nem igaz! A Karácsony Isten szeretetének az ünnepe! Az ember család módon kisajátította ezeket a napokat, és saját – igen töredékes és igen tökéletlen – szeretetét (inkább csak ajándékozó felbuzdulását) állította a középpontba. Pedig a Karácsony felcserélhetetlen üzenete ez: „*Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy ha valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” (Ján 3,16)

Most is szeret és hív, s meg akar ajándékozni a karácsonyi Ajándékkal, az Úr Jézus Krisztussal! S amikor meghallom ezt a hírt ott a szívem legmélyén, akkor egyszer csak elszégyellem magam. Elszégyellem magam, és azt mondom: én nem vagyok méltó erre a szeretetre!

Annak idején egy kapernaumi százas vallotta meg: „*Nem vagyok méltó, Uram, hogy a hajlékomba jöjj.*” Pedig erről a századosról maguk a korabeli zsidók tettek bizonyosságot, így jellemezve őt Jézus előtt: „*Méltó, hogy meggyógyítsd a szolgájt, mert szereti a népünket, és a zsinagógát is ő építette föl nekünk!*” Egy talpig becsületes, rendes ember, aki nem él vissza a hatalmával, akiről a leigázott, az elnyomott nép tagjai is dicsérő szavakat mondanak. (Luk 7,1-10)

Meggyőződése, hogy ez a százados nem álszerénységből, nem valami hamis maga-lealacsonyításból, hanem szívből mondta ki: „*Nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj.*”

Amikor az ember szembesül a Szeretettel, akkor egyszerre elszégyelli magát, s azt mondja, amit Péter is a csodálatos halfogáskor: „*Menj el tőlem, Uram, mert én bűnös ember vagyok!*” De Jézus nem megy el. Jézus eljön, és ajándékozni akar. Isten kegyelmét, bűneink bocsánatát hozta el, azt, ami legjobban hiányzik az életünkben!

Amikor meghallom a Szót, amikor megérezem a szeretetét, akkor hittel segítségül hívom Őt. Döntök Jézus Krisztus mellett. Amellett, hogy ezentúl Neki adom egész életemet. Eldől

a szívemben, hogy követem Őt. Otthon is, a hétköznapiakban is, a mindennapjaimban is. Ez hiányzik még sokak életéből. Annak a kb. 50%-nyi magyar honfitársunk nagy részének az életéből, akik vallásosnak mondják magukat - egy nemrég lezajlott felmérés szerint. Pedig nem az a kérdés, hogy hiszem-e Isten létét. Nem is az, hogy ismerem-e a karácsonyi történetet. Nem az hiányzik önmagában, hogy most többször menjek el a templomba, hiszen a templomba járás következmény. Nem teljesítem, hanem az Isten iránti szeretetemnek a következménye. De ha ez hiányzik belőlem, akkor miért is mennék? „*Isten azonban abban mutatott meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk.*” (Róm 5,8)

Azt a döntést kellene meghozni, hogy Jézus Krisztus követője akarok lenni! Azt szeretném, hogy belépjen az életembe, mint egykor a názáreti József és családja életébe. Úrként, gondviselő jó Pásztorként, bölcs tanácsosként!

Az Ige szeretettel biztat, gondold végig, hová szeretnél tartozni? Emberi, statisztikai adat lenni, hogy elmondható legyen: Igen, ennyien ide tartozunk, - vagy: üdvözülni szeretnél? Mert üdvözülni azok fognak, akiknek a nevét beírták az Élet köny-

vébe! S azoknak a nevét írja be Isten, akik Jézus Krisztust befogadják, mint Urukát és Megváltójukat. Ha akarsz, itt és most megteheted. Itt és most hozhatsz életre, örök életre szóló döntést. Ha akarsz, mondd el ezt az imádságot magadban, csendben, úgy, hogy csak az Isten hallja!

„*Úr Jézus, szükségem van Rád! Megnyitom életem kapuját, és befogadlak, mint Megváltómat és Uramat. Kérlek, bocsásd meg bűnemet, jónak vélt rossz döntéseimet, mulasztásaimat, tisztátalan, rosszindulatú gondolataimat! Jöjj és formáld olyanná, amilyen akarsz, hogy legyek! Akaratodat kívánom teljesíteni. Köszönöm, hogy véred árán teljesen új szakaszt kezdhetek az életemben. Kérlek, maradj velem, ahogy megígérted, vezess engem mostantól fogva mindörökké! Ámen.*”

Somogyi László

KARÁCSONY ÉJJELÉN

Szeretet, boldogság, a családi és gyülekezeti együttlétek jellemzők gyermekként és ma anya és nagymamaként is Káráncdi Erzsébet karácsonyait. Csak hála és köszönet van a szívében mindenért, amit a Teremtőtől kapott. Voltak ugyan menet közben kövek, kavicsok, de ő az Úr segítségével, boldogan haladt és halad továbbra is a számára kijelölt úton.

Milyen érzések és gondolatok jutnak eszébe, amikor szenteste már lepihen a család és Ön egy pillanatra egyedül marad a gondolataival?

A szenteste nekem a hála, az elcsendesedés lehetősége. Hálát adok az Úrnak mindazért a sok-sok jóért, amivel elhalmozott eddigi életemben. Ajándék volt minden, amit kaptam,

még az is, amit én rossznak gondoltam. Egy-egy kő, egy-egy kavics, amit az utamba helyezett. Mindez csak azért, hogy megállásra késztessem, azért, hogy egy szebb, egy jobb útra térítsen. Megköszönöm az életem. Megköszönöm, hogy fogantatásom óta fogja a kezem. Megköszönöm, hogy hívó családba szülehettem.

Utazzunk egy kicsit az időben, s egy pillanatra térjünk vissza a szülői házba, gyermekkorába, épp egy karácsony estére. Milyenek voltak ezek az esték Önöknél?

Amikor gyermekkorom karácsonyaira gondolok, a hívó emberekkel teli bagaméri gyülekezeti terem jut az eszembe. A mi családunk számára a karácsony Jézus Krisztus eljöveteleéről, a Megváltóról szólt. Szóltak a harangok, mentünk a templomba. Együtt a család. Mindig együtt. Vi-

dáman, boldogan tapostam a hideg havat, szüleim kezét fogva. Kezem lábam mindig fázott, de a szívem boldogsággal volt tele. Énekekkel, versmondással, imádsággal dicsértük az Urat. Első volt mindig az Úr dicsérete. Otthon, körbeálltuk a konzumszaloncukorral díszített karácsonyfát. Énekelünk, imádkoztunk, boldogok voltunk. A szeretet az, amire emlékszem.

Gyermekként voltak - e álmai, vágyai a karácsony kapcsán?

Ajándék? Igen. Egyszer nagyon vágytam egy alvós babára, a bátyám pedig a Piroska és a farkas című mesekönyvre. Az advent hetében, minden este imádkozva kértem a kis Jézustól az ajándékokat. Legfőbb vágyam az volt, hogy láthassam a Jézuskát. Nekünk Ő hozta a karácsonyfát. Kitaláltam, hogy elbújok az ágy alá és ott várom meg. Találkozni sze-

rettem volna Vele. Az édesanyámnak sikerült lebeszélnie erről.

Volt egy nagyon szomorú karácsonyunk. A testvérem novemberben súlyosan megbetegedett. Az orvosok már-már lemondtak róla. Azon a karácsonyon még többet imádkoztunk. Meghallgatta könyörgésünket az Úr. A testvérem jó egészségben, ma is köztünk van.

Anya és nagymamaként, mit jelent Önnek most a szeretet ünnepe?

Anyaként és nagymamaként egy csoda, az életem. Kifejezni sem tudom azt az érzést, ami bennem van, amit a gyermekeim, unokáim szeretete jelent. Szeret engem a jó Isten. Hiszen őket, éppen őket adta nekem.

Most van bennem félelem. Milyen lesz a karácsony édesanyám nélkül. 60 évig velem volt. 60 évig voltam gyermek. Tudom, hogy jó helyen van. Édesapám már várta őt. Hiszem, hogy a Teremtő most is gondoskodik róluk, hiszen egész életükben szeretete őket. Én vagyok gyenge csupán. Édesapám igéje: (1Jn 4, 16) Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne.

Hogyan zajlik Önöknél az ünnep, hogyan és hol találkozik a család?

Karácsonykor mindig itthon, a családi házunkban találkozunk. Gyakorlatilag az ünnep végére gyűlünk össze. Alkalmazkodunk lelkipásztor vejem szolgálataihoz. Ők csak 26-án délután érkeznek haza. Muzikális a család. A gyerekek titokban mindig készülnek „zenés műsorral” a szentesténkre. Elhúzódó beszélgetések, társasjáték jellemzi nálunk az együtt töltött időt.

Milyen ízek, illatok és színek jellemzik az Önök ünnepét?

Finom ételekkel is lehet örömet okozni, amit szeretettel gyakorlok családom körében. Karácsonykor elmaradhatatlan a halászlé, a feketeagyló kalóz módra, a kacsamáj és természetesen a húsleves, töltött káposzta, az apró mézes.

Gyülekezetünk tagjaként, keresztyén emberként miért fontos Önnek ez az ünnep?

A karácsony a szeretetről szól, mégpedig az Úr Isten szeretetéről. Ő adta nekünk a legnagyobb ajándékot. Ez az ünnep emlékeztet bennünket arra, hogy ezt soha ne feledjük el.

A Fazekas Gábor Idősek Otthonának vezetőjeként sok nehéz, sokszor szívbe markoló emberi sorsokkal találkozik. Hogyan tudják az otthonban lévő, talán család nélküli emberek ünnepét boldogabbá tenni?

Munkahelyemen, a Fazekas Gábor Idősek Otthonában is hetek óta készülünk az ünnepre. Az adventi műsorok, a Krisztusvárás segítik a lelki feltöltődést. Épp a napokban volt egy fiatal, fogyatékkal élő csoport nálunk a Radnóti úti intézményből. Bertalan Péterné vezetésével felidéztek Krisztus urunk születése történetét, valós érzelmeket, könnyeket csalva az ott élők és dolgozók lelkébe, szemébe. A Bocskai téri Református Gyülekezet lelkipásztorai is jelentős mértékben segítik az idősek lelki készülődését. Szentestén a város vezetői, az otthon dolgozói együtt éneklük a Csendes éjt lakóinkkal. A „Szent délután” egy igazi, meghitt, csendes találkozás.

Ha bármit kérhetne az idén karácsonykor, mi lenne az?

Nekem csak köszönnivalóm van, hiszen mindenem megvan. Kérek is. Igen. Kérem, a Mindenhatót, hogy továbbra is fogja a kezem és vezessen azon az úton, amit Ő jelölt ki számomra. (Zsolt 37, 5) Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik.

Karácsony alkalmából mit üzenne a Kálvin Téri Jóhírmondó olvasóinak?

Amikor a karácsonyra készülünk, lázasan gondolkodunk, milyen ajándéknak örülnének szeretteink. Gondoljuk arra, minek örülne az Úr! Ajándékozzuk meg Urunkat őszinte, igaz hitünkkel! (Mt 5, 16) Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.

Szerkesztette: Dobó Tímea

KARÁCSONY CSALÁDI KÖRBE

Az ilyen mondattól, hogy: „Jaj, mi kerüljön a fa alá?”, meg: „Nyakunkon a karácsony!”, kiráz a hideg. Annak viszont valamennyire örülök, hogy a nagy készülődésnek az eredeti oka az Isten Fiának a megszületése volt. A több millió ember lázas készülődésének valahol a kiinduló oka a betlehemi csoda. Remélhetőleg az életük során valamikor szembesülnek a ténnyel: az Isten Fia emberi testet öltött! Már november végén örülök az eljövendő decembernek, amikor lehet készülni. Mára rájöttem, hogy az is segít a hangolódásban, hogy ez az ünnep év végére esik, ekkor lehet számot vetni az egész évvel. Azt sem tagadom, hogy a lelkem olyan szinten készül az Úr Jézus Krisztus eljöveteleire, mintha valóban és véglegesen visszajönné...

Mivel nagycsalád vagyunk, bőven van kikkel játszani. Játsszani adventi ajándékozást! Kicsi koruktól fogva már formailag sokféle naptárat készítettem. Az újrashasznosítás és a díszíthetőség jegyében idén farmernadrágszárakból kötöttem fel huszonnégyet. A kis szertartásaik erősítik a szeretetet közöttük, hiszen a kis zsákok mindenki meglepetését tartalmazzák, és csak együtt lehet kibontani. Az aktuális kibontó személye már november végén be van táblázva, és csodálatos, hogy a huszonnégy osztható kettővel is, hárommal is, négyel is maradék nélkül. Az összetartozást is erősíti e szokás a gyerekeink között, mert az apró ajándékokat nem méregetik a másikéhoz képest és azonnal tudják, melyiket kinek szántam. 6 évvel ezelőtt egy különleges eseményben köszönt vissza ez a játékunk: Ők négyen készítettek egy adventi meglepetést nekünk, szülőknak. Egy angyalt ragasztottak egy nagy kartonra, egy másik angyalt felvágta 24 részre. Ezeket kellett az egész képre feltenni, s a végén színes lett az angyal és kiadta a rajtuk lévő ígéből a születés szent történetét Lukács evangéliuma 1. és 2. fejezetének válogatott verseiből.

Külön takarítással nem készülök a karácsonyra, ez csak véletlen, hogy a

téli nagytakarítás december elejére esik. Ellenben szeretem a díszeket, jól rá tud hangolni a szeretet megünneplésére a sok fény. Gyertya- és világítás-mániás vagyok. Az angyalkás, fenyőfás, havas dekoráció is el tudja hozni a varázslatot. A karácsonyi dal-lamok is megunhatatlanok. A Mikulás... én hiszek a Mikulásban. Naná, hogy eljön és a gyerekeket (édességet szerető felnőtteket) megajándékozza. Igaz, hogy be kell neki segítenem, de a hímezett kis zsákok kirakásának is megvan a rituáléja.

De jó, hogy szabadon, mind politikailag, mind vallásilag nyugodtan lehet készülni rá, aztán megünnepleni! A karácsonyban az a jó, hogy hivatalosan nem lehet munkába menni az emberek nagy többségének, a családjuk tagjai is mind otthon vannak, és nem dolgoznak. A fenyőfa beszerzése is kis szertartássá alakult a férjem és a kisebbik fiam között. Nagyon szeretjük a halászlévet, ennek csak az illata hangol a készülődésre, mivel ezt a férjem főzi, mert én nem tudom. A mák is nagy kedvenc nálunk, bejglit sem sütünk egész évben, ezt meghagyjuk karácsonyra és ilyenkor nagyüzemben sütöm őket. Huszonnegyedikén, miután az utolsó zsákocskát is kibontották a gyerekek, délelőtt boldog sürgéssel készülődünk a főzéssel, díszítéssel, sütéssel. Ezen a délelőttön bármi történhet, mindenki mosolyog, békés, soha nincs félreértett nézés. Örömmel megebédelünk, mert a nap fénypontja még csak most fog jönni, a délutáni istentisztelet. A csoda körbejárása: az Isten emberré született! Ilyen soha nem volt és nem is lesz! A karácsony a szeretet ünnepe, de elsősorban nem is az emberi szeretet ideje ez, hanem sokkal inkább azé a szereteté, amivel Isten gondoskodott a világról, és ami miatt elküldte a Földre az Ő Fiát. Ez azért is szuper, mert ekkor bizony a még Istentől távol lévő emberek is megérik ennek a fantasztikusságnak egy részletét.

A karácsonyban számunkra az a jó, hogy nem csak szenteste, első és második nap, utána pedig azon sírdogálunk, hogy a többiek sokkal jobb ajándékot kaptak, hanem az ünnep

Jézus születéséről, a családról és a szeretetről szól. Azt szeretjük, hogy ilyenkor mindenki nagyon kedves.

Ajándékokkal meglepjük a gyerekeinket, de nem azért, hogy a fogyasztói társadalmat éltsük, hanem, mert annyira szeretjük őket, hogy újabb alkalmat ragadunk meg arra, hogy ezt kifejezzük. Mindig elcsodálkozok, hogy némely ember honnan veszi a bátorságot a világ Urának leakisjéskázásához. Jó lenne, ha a kettő ünnepnap fizikai valóságban is csak egymás között telne (hatunk közt), de igazából csodás emlékek születtek már az ekkori családi összejövelekből is. Hála legyen érte Istennek, még mindig teljes létszámban, sőt bővülő rokonokkal tudunk együtt lenni. Ilyenkor mindenki felszabadult és boldog, szétszakító vita nincs évközben sem közöttünk. Isten éltesen minden családtagnak erőben, egészségben!

... december 27-én rájövök, az Úr Jézus most sem jött vissza másodjára. Mielőtt bánatosan neki indulnék az új évnek, szívemben ott marad az advent különleges érzése. *Egy megtért, keresztyén embernek az év minden napja karácsony.* Szívvel kívánjuk, hogy mindenkinek tartson tovább ez a csoda, és ezáltal egyre inkább tudjuk továbbítani Isten végtelenül nagy szeretetét!

Gyürky Katalin, Gyürky Katica
és Gyürky Bertalan

HITTANOSOK KARÁCSONYI GONDOLATAI

Szepesi Rebeka 3. osztály

Torzsa Krisztina 7. osztály

Tóth Boglárka 8. osztály

Nagy Panna 3. osztály

Varga Erzsébet Ibolya
8. osztály

Tündik Benedek 8. osztály

Nagy Bíborka 3. osztály

Gorbai Panna Lili 3. osztály

Kovács Róbert 3. osztály

Gorbai Patrik 7. osztály

Zámbó Valéria 5. osztály

HADD ZENGJEN ÉNEKSZÓ... (IN DULCI JUBILO)

Ujra itt a szép karácsony... Ez a vidám gyermekének hangzik fel bennem, amikor e sorokat írom. Valóban minden külső jel arra mutat, hogy közeledünk 2019 Karácsonya felé. Néhány nap múlva lélekben már együtt ünnepeket Jézus Krisztus születését, hálát adva az Atya Istennek, aki elküldte a Fiát érettünk erre a földre. Ezen a meghitt, örömteli ünnepen a bemutatott énekünkkel is ráhangolódhatunk az ünnep igazi tartalmának átéléséhez.

Hadd zengjen énekszó... (In dulci jubilo) közismertsége folytán kerül majd be az új énekeskönyvünkbe. Ez az egyházi népének a XIV. században keletkezett. Eredetileg 2 nyelven, részben latinul, részben németül íródott. A Kájoni Cantionale Catholicum (1676) pl. így közli:

In dulci jubilo, Zengjen víg énekszó,

Mi Megváltónk nyugszik in praesepio (jászolban)

És fénylik, mint a fényes nap, Matris in gremio (az anyaölben)

Alpha est et O, Alpha est et O (anyaölben)

Ma is sok helyen így éneklük (kevert nyelven) főképp német protestáns területen. Az ének szövegét a hagyomány szerint Heinrich Suso-hoz köthetjük. Az ének megtalálható a katolikus énekeskönyvekben - Az angyal énekel... kezdősorral -, melynek szövegét Sík Sándor írta. A most bemutatott ének magyar fordítását Túrmezei Erzsébet végezte, amelyet az Evangélikus Énekeskönyv részére készített az 1970-es évek végén.

Az ének 4 versszakos. Az 1. versszak idilli képben mutatja be a jászol ágyon fekvő gyermeket, a Megváltót, akit a fénylő naphoz hasonlít. Dicsőíti, mert Ő az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. A 2. versszak arról szól, hogy Jézus Krisztus a mennyből érkezett hozzánk, vigaszt és békességet hoz. A 3. versszak arra mutat rá, hogy a bűneink büntetése helyett, kitárta a mennynek ajtaját, üdvösséget ad. A 4. versszak az égiek örömét és üjjongását idézi, hárfá szól, angyaléneket zeng. „Bárcsak ott lennének fent!”

A dallam páratlan, hármas lüktetésű. Ebben a korban a hármas tagozódás (tempus perfektum) volt az általános, perfekt, azaz tökéletes. „Az ütés eme hármas osztása a Szentháromságot szimbolizálta: ezért tekintették tökéletesnek.” (Draskóczy László) Az ének dallamához a szöveg szépen illeszkedik, a hajlítások lágy ringása a szövegtartalmat még kifejezőbbé teszi.

Az éneknek számos kórusfeldolgozása ismert és több zeneszerzőt is megihletett. Többek között felhangzik Dietrich Buxtehude korál- kantátájában, J. S. Bach koráljában (BWV 368) és korál előjátékaiban. (BWV 729, BWV 751)

Bízom benne, hogy énekelve ezt a szép karácsonyi éneket, mi is meg fogjuk majd kedvelni.

*Áldott ünnepeket kíván:
Karácsonyi – Kis Lászlóné*

„...VALÓBAN ÍGY VANNAK-E EZEK...?” AP.CSEL.17,11c

„LEHETSÉGES, HOGY NEM JÉZUS AZ EGYETLEN BŰNTELEN EMBER?”

Acímbe szereplő őszinte, ugyanakkor naiv kérdést egy Istent őszintén kereső ismerősöm tette fel nekem néhány évvel ezelőtt.

Igen, Isten külön ajándéka saját bűnösségem meglátása. (Ján 16,8-9) Amíg le nem vetkőzöm az előítéleteimet: a pozitívokat önmagammal, a negatívokat Istennel szemben, addig váltig állítom az ember - s benne kimondatlanul is a saját - jóságomat. Azt, hogy nem vagyok felelős Isten előtt, nincs mivel elszámolnom. De hogy ne érjen senkít megrázó meglepetésként az az utolsó adventi nap, amikor ennek ellenkezője mindnyájunkról egészen egyértelműen kiderül, ezért hadd reflektáljak szeretet-

tel a felvetett és valóban izgalmas kérdésre.

I. Az embernek van szabad akarata. Szabadon dönt, hogy mit tesz, hová megy, mibe fog bele, vagy mit hagy abba.

A teológia nyelvén azonban a szabad akarat mást jelent. Azt ugyanis, hogy a bűnbe esett ember az üdvösségére nézve nem dönthet szabadon. A bűneset óta már nem. (Ján 8,34 Róm 7,21-25. 3,9-12)

Nem úgy áll a helyzetünk e megteremtett világban, hogy gondolok egyet és szembefordulok az Alkotómmal, majd megrántom a vállam és visszafordulok hozzá. Nem térhe-

tek vissza hozzá csak úgy, akármikor és akárhogyan. Ő nem egy pipogya öregúr, aki a mi játékszerünk. Ő Isten. Az abszolút Szuverenitás. (Jel 4,8 19,16)

Az ember szabadnak teremtett, azzal az egyetlen céllal, hogy szeretetben éljen Teremtőjével és a másik emberrel. A teremtés oka és célja egy: a szeretet. (1.Ján 4,7-10)

Ezt azonban robotként vagy bábúként nem tudta volna megélni, illetve megvalósítani, ezért szabadságot kapott, amiben viszont adott a kockázat, hogy nem csak viszont szerethet, hanem szembe is fordulhat. A döntéséért azonban felelős.

Isten akarata nem kívánt korlátlanul érvényesülni az ember felett: Ő

nem rángatni, hanem szeretni akarta őt. Ezért bízta rá pl. teljesen szabadon a tudomány művelését. (1.Móz 1,28. 2,19-20) Így a világ formálása kimondottan az ember feladatává lett. De hogy mit tett és tesz e csodálatos teremtettséggel, azért ő viseli a felelősséget.

II. A rossz, a bűn egészen mást jelent a Bibliában, mint amit a közgondolkodás ért rajta.

Ádám és Éva tkp. nem Isten ellen döntöttek, hanem a saját „megistenülésük” mellett (1.Móz 3,5), - viszont nem naiv tudatlanságban tettek így. Nagyon is tudták, hogy az élet bizonyos értelemben „élesre töltött a fegyver”, s hogy a ravasz elhúzása után valami egészen megrázó dolog történik majd. (1.Móz 2,17) Nem tudjuk, hogy az első emberpár a bűneset előtt hány napon, hónapon vagy éven át élt szeretetteljes, beszélgető viszonyban Teremtőjével, de azt látjuk, hogy sok olyat is tudtak Istentől, pl. a neki kedves hála-áldozatról (1.Móz 4,1-7), amit itt nem részletez a Biblia. (Az Ádám környezetében lévő élőlények elnevezése sem tarthatott éppen rövid ideig, s közben sokféleképpen kommunikálhattak egymással: 1.Móz 2,19-20)

Az ember tehát már ismerte Isten jóságát, bölcsességét és szeretetét, abból élt és abban fürdött nap, mint nap, - de ismerte az egyetlen „próba-fa” érintésének veszélyét is. Mégis engedett a csábításnak, s megkísérelt Übermensch-csé (emberfeletti emberré) válni. E kísérlet lehetőségét Isten nem zárta le eleve, hogy teremtménye szabad maradhasson, s szabadon dönthessen a közöttük létrejött szeretet-kapcsolat mellett. Isten azt is előre világossá tette, hogy van alternatívája ennek a közösségnek, de az az ember számára egy egészen új, halálosan veszélyes létformát jelent: elszakítotttságot a Teremtőtől. Ez pedig tkp. egy állapot, egy egészen új helyzet: a Biblia szerint ez a bűn. Ennek következményei, rossz gyümölcsei a bűnök.

Az eredendő bűnösség tehát nem a csecsemő etikai vétkeességét jelenti (ezt állítani teljesen nonszensz lenne), hanem az ember lelki állapotát, helyzetét mutatja be. Azt, hogy a

bűneset óta Istentől távol, elveszett állapotban születik meg erre a földre. Az Édenből való kiűzetés pontosan ezt szimbolizálja. Ezért a helyzetért a mai ember már nem felelős, de ugyanúgy megmentésre szorul! S ha a menekülésre felkínált úttal nem él (Ján 14,6), akkor elveszett és örökre el is vész!

Azt kell megértenünk, hogy a bűneset után született embernek semmilyen erkölcsi vétket nem kell elkövetnie ahhoz, hogy elkárhasson. Egyszerűen a kárhozat lelki állapotába születik bele. Mert a kárhozat az Isten-nélküliség, vagyis az „Istentelenség” állapota. Ez véglegesítődik és bomlik ki szörnyűségeken a pokolban. Viszont: ezt az alternatívát Isten előre felvázolta, s nem olyan ostoba Ő, hogy ne tudta volna Ádámnak és Évának világosan részletezni, ám ők mégis kipróbálták, milyen a jó és a rossz eldöntésének jogát a saját kezükbe ragadni. (1.Móz 2,17) Az eredmény közismert: úgy hívjuk, hogy az emberi faj történelme.

Az ember tehát döntött, s a felelősségét cseppet sem csökkent a Sátán kérdésének ravasz hazugsága. (1.Móz 3,1) Az ő gonoszságának eredetét egyébként nem tárja fel a Biblia, ezt valószínűleg csak az új égen és az új földön fogjuk megérteni, amikor közvetlenül Istentől leszünk tanítottak. (2.Pét 3,13)

III. Az ember tehát születésétől fogva nem rossz, hanem elveszett. (Luk 19,10) A tékozló fiú is - az eredeti szöveg szerint - „elveszett fiú”. (Luk 15,24) Mivel elszakadtunk Istentől, újonnan, azaz felülről való születésre van szükségünk. (Ján 3,3-7. 5,24)

Nem valamiféle direkt „büntetés” öröklődik, hanem a hely, a lelki állapot, amelybe a szüleink világra hoztak minket. Ezen a „helyen” (a kárhozat állapotában) nincs esélyünk jónak lenni, mert a jó és a rossz kategóriáit a Tervező ismeri egyedül. Amíg a Bibliát forgatni nem kezdjük, úgy használjuk saját életünket, hogy fogalmunk sincs annak használati utasításáról. Lehet így is élni, csak nagyon keserves és szomorú. E lelki halálban egzisztálva (Ef 2,1-6), sötétben botorkálva, csakugyan olyanok vagyunk, mint egy elefánt a porce-

lánboltban. Szinte minden mozdulatunkkal fájdalmat okozunk valakinek, ha másnak nem, hát a teremtett jó levegőnek, tiszta víznek, vagy a korábban még létező, s az ökológiai rendet biztosító növényi és állati fajok megszámlálhatatlan sokaságának. Személyes bűneinkért személyesen felelünk, ahogy ezt az Ezékiel 18,1 írja, de ezek a tetteink és mulasztásaink sem bizonyítanak mást, mint hogy egyen-egyenként valóban a bűn állapotában létezzünk. Pál apostol is erről ír a Róma 5,18-19-ben.

De éppen ezért nagyszerű dolog meghallani az örömhírt: Isten nem akar az elveszettségünkben hagyni! Úgy döntött, hogy megfizeti a hazatérésünk árát. (Ján 3,16) Ez az ár egy szent, büntelen élet feláldozása volt. S mivel én már gyermekkorom első hazugságával beszennyeztem magam, ennél fogva magam meg nem válthatom, ezért a Szentháromság Isten szent Önmagán, a Fiún hajtotta végre az ítéletet. Szentségéből és igazságosságából fakadó csapást mért a bűneimre: Jézusra fogta őket és lesújtott rájuk! Neki ezért kellett meghalnia...

Hozzám pedig így szól: Higgy az Úr Jézus helyettes áldozatában, s akkor kiemellek elveszett állapotodból! Csupán a hit a te dolgod, a megkegyelmezés az enyém! (Ef 2,8-10)

Más szavakkal: Üdvösséged már itt a földön elkezdődik, azaz élő, beszédes kapcsolatra lépek veled. Bűneidről többé egy szót sem ejtek, nem vádollok semmiért, amit korábban elkövettél. (Ján 8,11. 1.Ján 1,9) Minden nap veled leszek, s folyamatosan mutatom neked, hogyan jó élni. Mert élni jó. Istennel jó élni. Az életünk erre való...

Somogyi László

BIZONYSÁGTÉTELEK

„MINDEDDIG MEGSEGÍTETT MINKET AZ ÚR... „ I.SÁMUEL 7,12.

A felkérésnek eleget téve, családunk életéről, hitünk-ről szeretnénk bizony-ságot tenni, személyünkhöz szóló Igék alapján.

Hívó szülők neveltek bennünket, hitéletünk kora gyermekkorunktól vasárnaponként a gyerekórák látogatásával kezdődött, és a konfirmációhoz vezetett. Ezután pedig a gyülekezethez és testvérekhez való tartozásunkat segítette, hogy Istenhez minél közelebb kerüljünk.

Ezután egy áldott időszak következett fiatal éveinkben, amikor Isten küldötteként haza költöztek Sükös Pali bácsi nyugalmazott lelkész és felesége Juliska néni. Első alkalom 1971.október 30-án volt családi házunkban, ahol a János 3,7 alapján szólt az Ige a meghívott ifjúság között: „...Szükség néktek újonnan születnetek.” Az Ige munkálkodott a Szentlélek által és formálta életünket.

Később erre így emlékezett egy megtérő lélek: „Egy esős, ködös őszi nap ekkor adta át Hegedűs János szívét Jézusnak.” De az első megtérést egyre többen követték és megismerték Jézus Krisztust, mint Megváltójukat. A következő időkben hűség és kitartó imáinkban egymásért könnyörögve Urunkhoz, sokan átadták életüket Jézusnak. Életünk, jövőnk meghatározó történései, eseményei voltak ezek az áldott idők!

Másoknak is igyekeztünk átadni belső örömünket, szolgálva hangjáték feldolgozásával, bibliai szerepek előadásával, a gyülekezetben való éneklésben, szolgálatban, amit a gyülekezet lelkes tagjai örömmel fogadtak.

1972. májusában elszóltotta az Úr hűséges szolgáját, Pali bácsit, ezután felesége Juliska néni folytatta közöttünk a szolgálatot, hirdette az Igét. Odaadó munkája nyomán sokfelé eljutottunk nyári csendes hetekre (Tahitótfalu, Miskolc, Középhuta, Hejce, Göncruszka, Pécel, Tiszavárkony). Felkerestük a Református Szeretotthonokat (Sajósenye, Tiszafüred, Órbottyán). Később, Juliska néni utáni időszakban Nagy Ferenc tiszteletes úr folytatta a lelki munkát közöttünk.

Ebben az áldott közösségben többen találták meg házastársukat, illetve közülünk sokan a lelkészi hivatást választották. A kapcsolatot ma is tartjuk, évente találkozunk különböző helyszíneken. Közeledik a megalakulásunk 50 éves évfordulója, amit szeretnénk Isten iránti hálával megünnepelni gyülekezetünkben, ahol elindultak az ifjúsági alkalmak.

Abban az időben a Hegedűs család 6 fiúgyermek sorban bevonult katonának. János katonaidejének letöltése után került sor az eljegyzésünkre, ami 1976. június 26-án volt, majd azt követően esküvőnkre 1977. május 21-én. Lovas Márton Tiszteletes úr áldotta meg házasságkötésünket a Lukács 24,15-16 verse alapján: „Maga Jézus hozzájuk menvén, velük együtt megy vala az úton...„

Házasságunk első 5 évében nem született gyermekünk, ami számunkra azt jelentette, hogy állhatatosan könyörögjünk, mert azt az ígéretet kaptuk, hogy „Istennél semmi sem lehetetlen.” Lukács 1:37 Az ígéret beteljesedett 1982-ben megszületett első leánygyermekünk Editke, következő évben fiúnk János, 1989-ben Anna. „Bizony, az ÚR ajándéka

a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.” Zsoltárok 127,3. Anna lányunk születésekor oxigénhiány miatt halmozottan sérült állapot lépett fel, amit azóta is hordozunk szeretettel, gondoskodással, nem zúgolódva, hanem hálát adva az gyermekünk kedvességéért, minket is erősítve hitünkben. Ami tőlünk tellett, mindent igyekeztünk megtenni rehabilitációs, terápiás kezelésekre hordással, ennek ellenére állapotát így fogadjuk el és hordozzuk hittel ennek minden terhét.

Editke három szakmát tanult ki, jelenleg Anna felé szolgál áldozatos Krisztusi szeretettel, türelemmel.

János fiúnk gépészmérnök diplomát szerzett, jelenleg Szombathelyen, Egyetemen tanít. De ami a legfontosabb, gyermekeink is Isten gyermekei lettek, bizony-ságot téve hitükről.

Karácsonyra készülve hálával emlékezünk szüleinktől kapott lelki örökségünkre, a nagycsalád összetartására, egymásra figyelésre, egymás elfogadására, segítésére, az együtt töltött drága időkre!

Példaértékű számunkra elődeink, szüleink élete, amit igyekszünk tovább adni családunkban utódainknak, szereteteinknek!

Bizony-ságtételünk zárásaként a 16. zsoltárt adjuk köszöntésül, megköszönve a gyülekezet tagjainak az értünk mondott imákat és minden olvasónak szeretettel kívánunk áldott, békességes, boldog Karácsonyt!

„...Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, Örökké tart gyönyörűség jobboldon...„ (11. vers)

„...Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.” Titus 2: 11

Közreadta:

Hegedűs János és felesége Katika

„AZ ÚR CSODÁSAN MŰKÖDIK...”

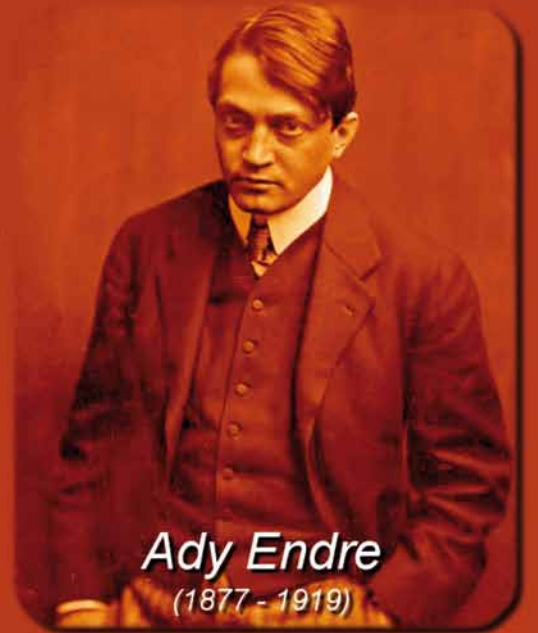
Ady Endre:

Az Úr érkezése

*Mikor elhagytak,
Mikor a lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten.*

*Nem harsonával,
Hanem jött néma, igaz öleléssel,
Nem jött szép, tüzes nappalon
De háborus éjjel.*

*És megvakultak
Hiú szemeim. Meghalt ifjuságom,
De őt, a fényest, nagyszerűt,
Mindörökre látom.*

Mi ntha Rólam szólnának Ady Endre sorai. Rólam és az Úr találkozásáról. Ma már kétségem sincs felőle, hogy egy percre sem hagyott magamra. Ahogy visszatekintek életem eddigi útjára, az Ő gondos tervezőmunkáját látom életem folyásán. Azt, amit velem gondosan eltervezett, és segít is véghezvinni.

Nem láttam mindig ilyen tisztán, de arról gondoskodott, hogy olyan emberekkel találkozzam, akik segítenek és Hozzávezetnek az úton. Mert bizony az emberi lét legnagyobb kihívása ezen a Földön, meglegelni Őt életünkben, s visszatalálni Hozzá.

Bár szüleim szerető, dolgos, jó emberek, gyermekként otthon nem találkoztam Vele. De hála dédnagymamámnak, nagymamámnak, pótmamámnak, mégsem volt ismeretlen a Jóisten. Az Ő erős hitük, és tiszta szívük ebben a világban példa előttem. Gyermekként, fiatalként még nem látja meg az ember a körülötte lévő csodákban Isten áldásait. Én sem láttam. De ők megmutatták.

Isten viszont nem hagyott magamra. Nagyon sok olyan emberrel, pozitív és negatív élethelyzettel hozott össze, melyekből csak utólag értet-

tem meg, hogy ajándékok és a fejlődésemet, a Hozzá való visszataláláso-
mat segítik.

Ahogy elkezdtem jobban figyelni, éreztem, hogy nem vagyok egyedül. A nehéz élethelyzetekben a dolgok mindig a helyükre kerültek. Ha csüggedtem, és erősen kértem, jött az erő. Igaz eleinte még nem tudtam, honnan. Nagyszüleim, mellém rendelt barátaim viszont tudták, s mindig mondták: „Az Úr csodásan működik...”

25. életévemen túl, újra önálló felnőttként kezdtem csak észrevenni az életem minden rezdülésében a gondos tervezőmunkát. S miután megszülettek gyermekeim megismerhettem a valódi csodát. Megértettem, hogy minden jó nem véletlenül történik, és minden engem előbbre vivő „rossz” az én javamat, fejlődésemet szolgálja.

Mellém terelte páromat, aki segítőkész példaértékű ember gyermekeim előtt. Később nagyobbik fiam által, aki 2,5 évesen a Jó Pásztor Református Óvodába került, a Kálvin téri gyülekezethez vezetett, ahol azóta is otthon érzem magam.

Hiszem nem véletlenül vezérelt tanítói pályára sem. Célja van velem,

hogy amit Róla tapasztalok és tudok, továbbadjam kicsinyeknek és nagyoknak.

Hálás vagyok, mert én ezt erős hittel tudom tenni, amit szerintem érzek rajtam gyermekeim, tanítványaim és az emberek.

S ha segítségére lehetek embertársaimnak az úton, hogy minél többen találjanak vissza a mennyei Atyánkhoz vezető útra, már nem éltem hiába.

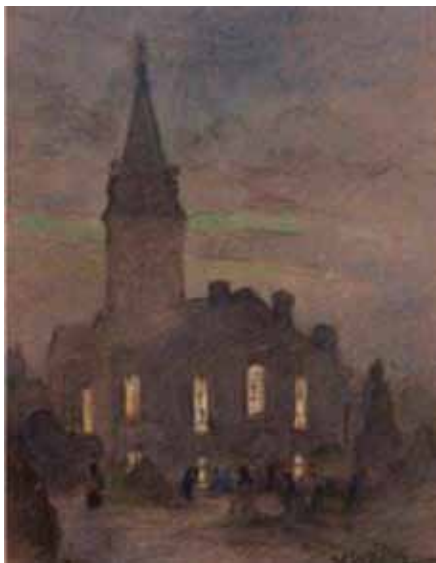
Szívemnek kedves Igével kívánok minden kedves Testvéremnek

Áldott, békés karácsonyi ünnepet!
„Arról fogja megtudni mindenki,
hogy az én tanítványaim vagytok,
ha szeretitek egymást.”

János 13,35.

Varga Judit Rózsa

VALLOMÁSOK

Amikor ifjabb Király Róbert otthonában először láttam meg Király Jenő festményét, amely a Bocskai téri templomot ábrázolja esti fényben, nagyot dobant a szívem. Mert az a látvány volt előttem, amely néha régi és múltbeli téli estéken megragadott, amikor a váltott tanítási időszak miatt esténként mentem haza az iskolából. Inkább látomás ez, mert ritka és talán nem valószínű, hogy így ilyen otthonosan hívogató legyen a templomunk fénye. 2008 késő őszen is valami ilyesmi látvány tárult elém, s akkor már hetek óta érlelődött bennem az elhatározás, hogy feleségemet – aki akkoriban már többször elment istentiszteletre – elkísérem vasárnap templomba. A látvány is segített abban, hogy így lett. Leültünk Csiha Laci bácsi mellé. Azóta néhány nyári vasárnapot és egy-két más alkalmat leszámítva ott vagyunk hétről hétre. Negyven évet vártam.

Persze ma már látom, hogy míg fiatal koromtól fogva én igyekeztem messze kerülni tőle, addig bizony ott volt ő körülöttem mindig. Nevelő nagyszüleim, bár templomba nem sűrűn mentek, de az egyház ügyeire mindig odafigyeltek, Bibliát olvastak, s éneket leginkább az énekeskönyvből énekeltek. Sőt nagyapám még a pópresbiterséget is vállalta, amíg egészsége engedte. Emlékszem a náluk mindig szívesen fogadott gondnok bácsira, aki az egyházfenntartói járulékot szedte, mert azt nem igen

mulasztotta el egyikőjük sem befizetni, és ha kellett – és bizony sokáig kellett – még a nevemben is megtették, helyettem. Aztán ott a másik nagymama emléke, aki – amikor csak hazajött a lányától Józsról – mindkét templomba elment, és részt vett vasárnap az istentiszteleteken.

De hát a közösség, a korszellem és a megfelelni akarás messze vitt engem is az Úrtól, bár pókhálósálak mindig maradtak. Egy gimnazista iskolatárs, aki református lelkész lett, a gyülekezetbe járó osztálytárs elbeszélései, vagy egy megtérő lány, ártatlan kamaszszerelem, aki csodálatosan mesél arról, hogyan gyűlnek össze a baptista fiatalok Tahiban. Vagy éppen egy ajándékba kapott könyv, Joni életéről. (Hogy aztán vele, Joni Eareckson Tadával egy keresztyén vezetőknek szervezett fórum videóin találkozhasam újra, s lássam egy odaszánt és hű élet példáját. Így elevenedik meg a múlt.)

Sok más momentumot fel lehet sorolni, amelyek öntudatlanul megmaradnak emlékeinkben, és értelmet kapnak később. Akkor nem foglalkozik velük az Istent kerülő ember, így nem foglalkoztam velük én sem. Részben elvárás volt, de részben megtermészetes is, a templomi esküvő és a gyermekek megkeresztelése nekünk is. Sőt az is, hogy mikor megszólítottak a hitoktatással, engedtük a lányainkat. Bár jó példával nem igen jártam elől. Kapcsok ezek, de ezek csupán a hagyomány kapcsai. Aztán pedig csak érzi az ember, hogy egyszerre csak sok lett az élet, hogy nehezen tudja már a terheket tovább vinni. Próbálja rázni, lerázni a nyakába kapott igát, ugrál, kapkod, töri magát. De ahogy Augustinus mondja: „...megalkottál minket önmagad-ra, és nyugtalan a szívünk, amíg el nem nyugszik benned.” (Vallomások, I,1 – Heidl György magyarítása).

Ezért megerősítő feltekinteni, amikor bemegyek a Bocskai téri templom keleti kapuján, hiszen azon ott áll régies helyesírással: *Jöjjetek én-hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.* (Máté 11,28) Azóta már tudom, hogy min-

dig jó az igehelyek szövegösszefüggését is megvizsgálni. Mert ugye ez így folytatódik: *Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelkeiteknek. Mert az én igám jó, és az én terhem könnyű.*

A letett terhek nem azt jelentik, hogy nem kap az ember újabbakat, hanem azt, hogy azoknak már más célja és értelme van. Hogy ezt felismerje és megismerje, ezeket elvállalja, ehhez már a hitben társakat, vezetőket is kap az ember, közösséget, amely befogadja. Embereket, akik eligazítanak, beleállítanak egy-egy kerékvágásba, s azon indulhatunk el. Ez sokszor egy-egy mondat, néhány gesztus. Így vagyok hálás Zila Péterért és Loment Péterért. Naponta kérem és igyekszem arra, hogy kész és hajlandó legyek ezt a jó igát és a Krisztusért már könnyű terhet viselni. Nem mindig megy, vallom meg szomorúan, és persze sokszor találok kifogást és gyakran magyarázkodik, késlekedem és mulasztok, sőt van, hogy hanyagolom tennivalóim és menekülök is.

Azonban természetessé vált, hogy a feladatok úgy találnak meg, hogy nem keresem, nem kérem, hanem kapom. „*Nem mintha önmagunktól, mintegy a magunk erejéből volnánk alkalmasak arra, hogy bármit is megítéljünk; ellenkezőleg, a mi alkalmasságunk Istentől van. Ő tett alkalmassá minket arra, hogy az új szövetség szolgálói legyünk, nem a betűé, hanem a Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít.*” – hangzott el válaszként a Pál apostol korinthusiakhoz írott második levelének jól ismert igehelye (2Kor 3,5-6), mikor magamban sem biztosan próbáltam először ellene mondani a presbiteri jelölésnek. (Ez az ige egyébként is a kedvencem, mert nagyanyám a sokat és gyakran éjszaka is szívesen olvasó nagyapámat, gyakran korholta ingerült tréfásan ezekkel a szavakkal: Te Anti, téged megöl betű!)

Mostanában pedig hetente a szószék előtt ülve istentisztelet elején vagy végén (néha közben is) szemem

a régi címerre vetődik. Oly sokszor idézem magamban is a régi küldetést, hogy „*legyen hitünk és hűségünk örökké egyesült.*” Milyen jó ebbe belekapaszkodni! Nem csupán a latin szó (fides) azonos alakú, de azonos tőre vezethető vissza a hit és hűség szavunk is, a hisz ige bizonyos nyelvtani alakjainak alakváltozatai. Szeretem ezeket a szavakat, kései confirmációmkor kapott ígében is benne van ez a szó: „Az Úr minden ösvénye szeretet és hűség azoknak, akik megtartják szövetségét és intelmeit.” (Zsolt 25,10)

Adja Isten, hogy változzam, változzam úgy, ahogy ő szeretne látni! Uzonyi Antal gondnoktestvérem hozta a gyülekezetünkbe azt a mondatot, hogy „*gyülekezetünk nem attól lesz nagygyá, hogy hányan járnak templomba, hanem attól, hogy hányan változnak amiatt, hogy*

templomba járnak.” Ez a felirat ma is ott van mindkét bejáratunknál a Bocskaikert téri. Kedves Testvéreim! Változzunk együtt, hagyjuk, hogy az Úr Szent Lelke dolgozzon rajtunk! Kérlek, titeket, hogy gyakran imádkozzunk egymásért, gyülekezeteinkért, és annak vezetőiért: lelkipásztorokért, presbiterekért és minden munkatársért! Hogy betölthessük az új parancsolatot, hogy mindenki megtudja, hogy mi mindnyájan igazán és valóban Krisztus tanítványai vagyunk! (János 13,34-35.)

Gyulai Sándor
gondnok

Hajdúböszörmény Bocskaikert téri
Református Gyülekezet
(aki civilben intézményvezető
a Bocskaikert István Gimnáziumban)
Fotó: Horváth Tamás

CSAK EGY PERC

NINCS AZ A PRÓFÉTA

Olvasandó: Ézsaiás 49,1–13

Nincs az a próféta, akire mindez igaz lehetne! - De akkor kiről ír itt Ézsaiás?!

Minden részletében, minden ígéretében, küldetésében és lehetőségében csak egyvalaki volt képes ezt megvalósítani a földön. Igen, jól sejtetted kedves Olvasó: az Úr Jézus Krisztusról van itt szó! Ézsaiás által Ő előre jelezte, hogy a nép a maga hitetlensége és – ma így mondanánk – szociális érzéketlensége s igazságtalansága miatt fogságba kerül Babilonba, de a Szabadító ekkor sem marad tétlen. Az a Fiú, aki később, az első Karácsonykor testet öltve a földre jött, már az Ószövetség idején is a hívó emberek pártfogója és közbenjárója volt a mennyben. Ő lett a népek, vagyis a világ világossága (6.v.), - s az is maradt mind a mai napig!

Ő a tiéd is, s bármennyire hihetetlennek tűnik, rád is egészen komolyan odafigyel. Szeretne küldetés bízni rád, hogy életed a környezeted számára igazi kincs legyen: egy ember, aki ismeri a Szabadítót, az egyetlen, aki valóban képes bárkit kivezetni a maga fogságából. A béklyók közül, amelyeket a világ letagad, mert nem mer szembenézni velük. Neked viszont Ő ad erőt (5.v.), hogy elmondod a környezetednek: Jézus Krisztus szabadít ki az élet értelmetlen körforgásából! Abból a mókuserékből, amelyben az ember csak önmagának és a pillanatnak él, s amiben csak az éppen átélhető élmények számítanak: egy messenger üzenet, egy fb bejegyzés, egy klip, egy felkorbácsoló vagy éppen elzsongító dal a kedvenc énekestől... Mondd el, hogy a te Urad kevésnek tartja, hogy

ezekért élj, s ilyen önkábító körforgásban töltsd el értékes ifjúságod idejét!

„Az egész világot fogom, s nem középiskolás fokon, tanítani” - írja József Attila. Téged sokkal többre becsül Urad, mintsem hogy sodródj az árral, beérd a világ ifjainak önámító életével, ahol minden öröm pillanatnyi, minden siker mások által felülmúlható, s minden élvezet a szív mélységes ürességét hagyja maga után... Te élj azért, aki az életét adta érted! S ha az Ő fényében jársz, naponta olvasod a szavait és beszélgetsz vele, akkor a belőled kiáradó fény, az Ő világossága, túlzás nélkül állítható: emberek sokaságának a szabadulását munkálja! (Ján 8,12)

Somogyi László

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

„GYERE BENTEBB, KÉRLEK!”

CÍMMEL, TARTOTT BÁTORÍTÓ EVANGELIZÁCIÓS SOROZATOT, IGEHIRDETÉST GYŰLEKEZETÜNKBEN, NAGY GYÖRGY MÁTÉSZALKAI LELKIPÁSZTOR

Az első alkalom advent első vasárnapján délelőtt volt: „A jófiú, aki kint maradt” címmel. Az Ige Lukács evangéliumának 15,25-32. részéből szólt, különös tekintettel a 19. versre: „Nem vagyok többé méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek, tégy engem olyanná, mint béreseid közül egy.” Az imádságban arra kértük Istent, hogy láttassa meg velünk saját történetünket, tartson tükröt elénk, hogy felismerjük benne Istennel való kapcsolatunkat. Isten megszólít az Igén keresztül mindenkit, aki alázattal közeledik hozzá. Méltatlanok és érdemtelenek vagyunk Isten szeretetére, de Ő úgy szeret és úgy fogad el minket amilyenek vagyunk. Isten nem tesz

különbséget köztünk, mindenkinek egyforma mércével ad. Az egész életünket Istennek kell szentelnünk. Isten közelében vagyunk, mégis a szeretetre vakok vagyunk. Egy mellbevágó mondat hangzott el a szeretet himnuszából: ha szeretet nélkül szolgálunk, végezzük a mindennapi munkánkat „semmik vagyunk”. Kívül rekedve sötétségben vagyunk. Hát engedjük, hogy Isten szeretete bevigyen minket, mert bent örömet lenni, otthonra találunk, szerető Apára lelünk. Mindnyájan vágyunk egy olyan helyre, ahol ezt a szeretetet megkapjuk, megéljük! Ez az Ige megvigasztalt, megerősített. Gyere be, gyere haza – hív az Úr!, hangzott az Igehirdetésben, mert az örömet,

az elfogadást, a szeretetséget belül tapasztaljuk meg. Mi lesz a történetem vége? Az én döntésem, erre hívott meg ma engem is az Úr!

A második alkalommal „Szükséges újonnan születetnek” címmel szólt az üzenet. Az Ige János evangéliumának 13,1-17. részéből hangzott el, különös tekintettel a 7. versre: „Necsoválkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születetnek.” Ismét bele kell nézni az Ige tükrébe, hogy magunkba lássunk. Bennünk van a fejlődés utáni vágy, ezért elmegyünk evangelizációra, mert még nem érkeztünk meg, még formálódni szeretnénk. Egész életünkben kapaszkodunk valamibe, és eljön az idő, amikor rájövünk, hogy rossz va-

lamibe kapaszkodtunk. Nikodémus, aki betartotta a törvényeket, tanította a gyerekeket a törvény tiszteletére, mit keres Jézusnál? Kérdésére keresi a választ. Hiányérzete volt Nikodémusnak. De még mielőtt felvette volna a kérdést Jézus már válaszolt. Nekünk mi a valódi kérdésünk? Hogy lehet miénk az örök élet? Jézus tudja a mi kérdésünket. Mi fejlődni szeretnénk, növekedni a hitben, engedelmesnek lenni, szeretetteljesebb lenni. De mikor érkezünk meg? Hangzott el a kérdés? Jézus mondja: Újonnan kell születnetek! Felülről kell születni, a szívben kell. Akkor születik újjá az ember, amikor Isten munkálkodik. Isten Igéje által képesek vagyunk újjászületni. Vízből és lélekből kell újjászületni – tanítja az Ige. A megtisztulásunkat Isten végzi el rajtunk. Hittel ránézünk a keresztre, az Ő áldozatára és örök életünk van. Nincs köztünk egy igaz sem, aki önerejéből felmegy a mennybe. Jézus az, Aki lejött a mennyből és Ő mutatja meg a hazafelé vezető utat. Ahogy megérint minket az Ige, átforgalmazza az életünket, ahogy megszentel minket elindít egy új irányba. Ha belenézek a tükörbe, mit látok? Látom, hogy Isten átforgalmazta az életemet, mert szükségem volt az újjászületésre Igéje és Szentlelke által.

A harmadik alkalommal „Fogadd be az Igét” címmel szólott hozzánk Isten üzenete. Az Ige Lukács evangéliumának 1,26-24. a Textus a Lukács 2,19. verséből hangzott el: „Mária pedig mindezeket a dolgokat megőrizte, és forgatta a szívében.” Van néhány akadályunk annak, hogy teljesen befogadjuk az Igét: ha nem olvassuk, és nem hallgatjuk az Igét, ha megosztott figyelemmel hallgatjuk és olvasunk. Ha nem tudjuk befogadni Isten Igéjét, hogyan várjuk, hogy megváltozzon az életünk? Mária és Dávid életét látva, hogyan tudjuk befogadni az Igét, hogyan lehet ezt hittel befogadni? Legjobb, ha szívünkbe tudjuk zárni Isten beszédét, amit Isten üzen nekünk. Legyünk nyitottak, szánjunk időt rá, fogadjuk be Isten beszédét figyelmeztet az Ige. Mária és Dávid története arra tanít minket, hogy Istennél semmi sem lehetetlen. Mária utat enged Isten tervének a megvalósulásának és azt mondja: „Történjék velem a te beszéded szerint.” Dávid is

engedelmeskedik Isten akaratának: „Úgy legyen, ahogyan Te mondtad!” Istennek van egy személyes nekünk szóló üzenete, amiben az Ő terve, akaratát valósul meg. Ha meg tudjuk tenni azt, hogy ne a mi akaratunk legyen, hanem Istené, valóra válik, amit Ő kijelentett nekünk. Ahhoz, hogy akaratát célba érjen megszólít Igéjével, felgerjeszti bennünk a hitet, hogy be is tudjuk azt fogadni, ezért azt tudjuk mondani: Uram a Te akaratod legyen meg. Ez kell ahhoz, hogy csoda legyen, gyógyulás legyen, hogy megtapasztaljuk azt, hogy Ő most is valóságosan cselekszik. Isten képes csodát tenni az életünkben és képes kibontani az Ő tervét.

Záró alkalommal „Add át, amit kaptál” címmel tartotta meg bátorító Igehirdetését Nagy György lelképásztor. Az Igét Máté evangéliumának 5,13-16. verseiből olvasta, kiemelve a 13. verset: „Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só megízétlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Semmire sem való már, csak arra, hogy kidobják és eltapossák az emberek.” Nem könnyű a kívülállót megnyerni. Nem lehet elrejteni a gyülekezetet. Ahogy megéjjük a hitünket, a gyülekezet hitelességét látják az emberek. Ez jó is, meg rossz is, mert az emberek a Mennyei Atyát kezdhetik el dicsőíteni a jó cselekedeteinket látva, meg el is fordulhatnak Tőle. Jézus hogyan viszonyult a kívülálló felé? Nagyon szerette őket, nagyon egyszerűen beszélt, hogy mindenki megértse és betöltötte a szükségüket. A ma emberének szeretetre van szüksége és Jézustól ezt kapjuk. A ma embere keresi a helyet, ahol szeretik és elfogad-

ják. Az életünk nagy töréseivel fontosak vagyunk Istennek, azt látjuk meg, ahogy Isten lát minket. A Biblia szerinti gyülekezet Szent, Isten szerint elkülönített, Istenhez tartozik. Isten megszólította az életünket. Istennek terve van a közösségünkkel, ez az Ő közössége.

Isten Igéje ezen az evangelizációs sorozaton is élő és ható volt, megerősített és bátorított. Hála legyen érte Mennyei Atyánknak!

Tönkő Mónika

PRESBITERI CSENDES NAP

Őszépe őszi vasárnap délelőtt (nov. 24.), 10 óra 10 perc-kor kezdődő Istentisztelettel indult az együtt létünk. Éneklés és keresztelest követően, Somogyi László lelkipásztor úr Igehirdetése következett. Pál Thesszalonikabeliekhez írt levelének 2, 1-12. verseit olvasta, valamint a 3-7-8. verseket magyarázta. Felkészítve a gyülekezetet az Adventi időszakra. Legyünk készen Krisztus

Urunk második eljövételére. Felhívta a gyülekezet figyelmét, a már elkezdődött törvénytíprás időszakára, és az antikrisztus ígéreteré. Valamint arra, hogy az Úr mindenekfelett Úr, az antikrisztus felett is. Majd a maga idejében, akkor, és addig engedi hatalmon lenni, ameddig akarja. Az Istentiszteletet követően a presbitérium a közös ebéd elfogyasztása után, az elmúlt- és a következő időszak eseményeit, örömeit, feladatait,

tekintette át. (parajdi látogatás, gyülekezeti tábor, templom alaperősítés, stb.) Ezt követően, kötetlen beszélgetések, személyes bizonyágtételek erősítették hitünket. Végül közös imádsággal, hálát adva Urunknak az együttlétért és áldást kérve a következő időszakra fejeztük be az együtt létünket.

Áldáskívánással,
Molnár András presbiter

ADVENTI KÉSZÜLŐDÉS

November 23-án szép napra virradtunk. Nem csak azért volt szép, mert a nap ránk mosolygott, hanem mert ezen a napon adventre készülődve, ráhangolódva lelkünket készítettük fel az elcsendesedésre, aminek egyik legjobb eszköze a kézműves tevékenység.

Délután 3 óra előtt a szervezők és segítők előkészítették a gyülekezeti termet. Szépen berendezték, valamint tevékenység szerint csoportosították a kellékeket az asztalokon. A kézműves foglalkozás előtt elcsendesültünk, Tiszteletes úr áldását kérte a jelenlévőkre a Zsoltárok 19. fejezetével, melyből idézem az első verset: „Az eget beszélők Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat.”

Sokféle tevékenység közül lehetett választani. Többek között volt mézeskalács sütés, fapálcikából csillag barkácsolása, textilből karácsonyi díszek varrása, kis fenyőfák vágása, ragasztása. Ezeket a tevékenységeket egy-egy önkéntes vezette és segítette a munkafolyamatban résztvevőknek.

A leghosszabb asztalnál folyt az adventi koszorúk készítése. Itt az ifisek vezetésével szorgoskodtak a jelenlévők. Az ifisek nagy létszámban és jó hangulatban segítettek a munkát. Dicséret illeti őket!

A manuális tevékenységet és az adventi ráhangolódást segítette a háttérben szóló klasszikus zene (Csajkovszkij: A Diótörő). Jó volt látni a

munkájukba belefeledkező, csillogó szemű, dúdoló gyerekeket.

Sokakat megszólított a rendezvény. Nagyobb gyerekek egyedül érkeztek, de sokan osztálytársat, barátot is hoztak. A kicsiket szüleik kísérték, de voltak teljes családok is, akik örültek, hogy ilyen áldott délutánon vehettek részt. Istené a dicsőség!

De nem csak a lélek gazdagodott, hanem a test is megkapta a kényeztetést. Bőségesen terített asztal várta a betérőket. Finom kakaó, forró tea, sütemények sorakoztak az asztalon, amiket szorgos kezek készítettek, és frissítettek bennünket a délután folyamán. Köszönet érte.

Egy személyes megjegyzés: Jó volt látni, volt és jelenlegi tanítványai-

mat egy iskolán kívüli rendezvényen, ahol más oldalról is megismerhettem őket. Csodálatos délutánt töltöttünk együtt, mint egy nagycsalád.

„Ha látom az eget, kezded alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél, micsoda a halandó - mondom - hogy törödsz velem, és az emberfia, hogy gondod van rá? ”
Zsoltárok könyve 8:4

Csontosné Tóth Etelka

„...MERT ÖRÖKKÉVALÓ AZ Ő KEGYELME.” ZSOLTÁROK 136, Látogatás Parajdon, az erdélyi testvéreknél

2019. november 9-10-11-én gyülekezetünk egy kedves meghívásnak tett eleget.

350 éve annak, hogy a Parajdi Református Egyházközség önálló lett. Ennek a nevezetes évfordulónak az ünneplésére mentünk el a Kálvin téri gyülekezet képviselőjében 9 fővel.

Ezt megelőzte az, hogy ők is 9 fővel vettek részt a mi közösségünk 450. éves évforduló alkalmából rendezett nevezetes összejövetelen.

Az odautazás egy fél napot vett igénybe! Kora délután érkeztünk meg a közel 100%-ig magyarok lakta erdélyi településre. A fogadtatás testvéri, bensőséges és szeretetteljes volt, ahogy mi is fogadtuk őket.

A délutánt és a kora estét a világhírű sóbányában töltöttük, ahol nyári időszakban naponta több ezer turista is megfordul. Nagyon jelentős a légúti betegségben szenvedők terápiás kezelése a bánya átalakított tárnáiban. A különböző, de már nem aktív termekben, sokféle lehetőséget kialakítottak, amelyek a látogatók kényelmét és kellemes időtöltését szolgálják, kortól és nemtől függet-

lenül. Este ismét a helyi közösség presbitériumával lehettünk együtt az egyházmegyei üdülőjünkben.

Éjszakai szállásaink az egyházközség családjainál voltak, ami által még inkább kialakulhattak a személyes és bensőséges testvéri kapcsolataink.

Vasárnap délelőtt került sor az ünnepi Istentiszteletre Iszlai Béla lelkipásztor irányításával, ahol Somogyi László lelkipásztor szolgált az aznapi Igével, Kol. 4,2-6. alapján: „Az imádságban állhatatosak, éberek legyetek, hálaadással. Imádkozzatok egyúttal értünk is, hogy Isten nyissa meg nekünk az ige ajtaját, hogy szólhassuk a Krisztus titkát, amelyért fogoly vagyok, hogy tegyem világossá, amint szólnom kell. Bölcsen viselkedjétek a kívül lévők irányában, a kedvező alkalmakat áron is megvegyétek. Beszédetek mindenkor kellemes, sóval fűszerezett legyen, hogy tudjátok, kinek milyen választ adjatok.”

Különös egybeesése ez a napi bibliai Igének és a hely jellegzetes ásványának, amelyet a lelkipásztorunk részletesen kifejtett a szépen felújított és zsúfolásig megtelt templomban.

A visszaemlékezések során Kántor Csaba püspök helyettes elmondta, hogy 1669. július 1-én kelt elválási jegyzőkönyvben mondta ki az Udvarhelyi zsinat, hogy Parajdot elválasztja Felsőszófalvától. Az egybegyűlteket szép magyar ízes beszédével köszöntötte a nagyközség igazi székely polgármestere, Bokor Sándor is. Az ünnepség emelkedett légkörét és Isten dicsőségét szolgálta a fiatalok énekes, hangszeres biznyságtétele és az énekkar műsora. Ezt követően a helyi művelődési házban részt vettünk az ünnepi fogadáson.

A délutánt Szóvátán, a Medve tó körüli sétával töltöttük, majd estére a híres sósfürdőbe invitáltak a vendéglátóink.

Hétfőn reggel egy bensőséges Istentiszteleten vettünk részt, ahol szeretetteljes búcsúzás után indultunk visszafelé a „csonka” Magyarországra, ahogyan ők fogalmazták meg.

Úgy jöttünk el, hogy várjuk a velük való újra látás örömteli találkozását.

2019. Adventjén,
Karácsonyi- Kis László

„DICSÉRJÉTEK AZ URAT, ÁLDJÁTOK Ó SZENT VOLTÁT...”

Beszámoló a 2019. október 27-i reformációi ünnepekről

2019. október 27-én 15 órától az Urat magasztaló, fenséges hangon szólalt meg a Kálvin téri templom orgonája. Illett is ez a hang az ünnepség milióé-
hez, hiszen Magyarországon nem sok településen létezik 450 éves református közösség.

A város mind a két református egyházközösségből, illetve a helyi baptista gyülekezetből is szép számmal jelentek meg templomunkban, hogy együtt ünnepeljük ezt a jeles eseményt.

Az ünnepi igehirdetésen Dr. Fekete Károly püspök úr szolgált, aki János evangéliumából az 1. rész 19. verséből vette az alapigét. Püspök úr kiemelte, hogy a mai világban emlékművet emelni hitvallás, mert egy ilyen alkotás látványos és mutat valamire vagy valakire.

Az istentisztelet után Somogyi László lelkipásztor mondott köszöntőt, majd szót kaptak a határon túli testvérgyülekezeteink képviselői is, akik áldást kértek a gyülekezet életére.

A város részéről Kiss Attila polgármester úr köszöntötte a böszörményi reformátusságot. Beszédében kiemelte, hogy a hajdúk történelme és a kálvini reformáció előretörése szorosan összekapcsolódik. Külön kiemelte a város ősi református voltát, ami meghatározza a város életét.

A testvéregyházak képviselőjeként Horváth Zsolt baptista lelkipásztor kért áldást az egybegyűltekre, majd a Baptista Fúvósenekar dicsőítette az Urat szép rézfúvós zenével.

Ezek után a templomkertbe vonultak ki az egybegyűlteket, ahol le-

leplezésre került az Agnus Dei nevű szobor, Gyórfi Lajos püspökladányi szobrászművész és fia alkotása. A leplezést követően Dr. Nyakas Miklós tartott történelmi visszatekintést, amiben kifejtette a város reformátusságának alakulását, illetve a hajdúsághoz fűződő szoros kapcsolatát.

A Székely Himnusz eléneklése után mindenkit meghívást kapott egy szeretetvendégségre a gyülekezeti terembe, ahol lehetőség volt kötetlenül beszélgetni egymással, és együtt örülni annak, hogy a reformátusság ilyen hosszú ideje él a városunkban.

Rácz Gábor

VALAMI KÉSZÜL...

„Valami titkon,
valami készül:
itt-ott a dombon
már egy-egy csősz ül:
Nézd csak a tájat,
de szépen őszül.”

/Kányádi Sándor: Valami készül/

Ahogy a természet készül átadni magát a pihenésnek, mi is úgy han-

golódtunk az ősze. Bár még a napnyári melegét éreztük októberben, mégis gyűjtöttem a tobozokat a családi túrázásunk során. Össze is szedtünk egy kis hátizsáknnyit, aminek jó részét nagybátyám tömte meg, jó lesz ez is címszóval. A táj csodaszép, lebbenti a szél a hajam, friss a levegő, de már nem olyan forró, mint augusztusban. Készülünk, mert valami készül. Jön az ősz vagy már itt is van?

Így hát összedugta a fejét a gyülekezet kézműves csapata is, hogy alkosson valami szépet: ötletbörze indult, hogy milyen apróságokat lehetne készíteni tobozból, papírból, fadarabból, levélformájú habszivacsból, üvegből, őszi termésekből, madzagból és csináljuk meg közösen a gyülekezetben.

Idén ősszel a családi többgenerációs kézműves foglalkozás október 19-én volt a gyülekezeti teremben megtartva, ahova magunkkal vittük a minden jóval telerakott batyut. Témánk: az ősz. Előkészített asztalok fogadták a gyülekezet tagjait, hittanosokat, érdeklődőket. Lehetővé készíteni sünit, előre kivágott

falevélmintából és falapból, mécesst különböző technikával, festeni és dekupázsolni falapokat, vázát készíteni szörpös üvegből. Nekem, azóta is ezek díszítik otthon az ebédlőasztalt. Az ősz színeivel dolgoztunk, natúr mintákkal és alapanyagokkal. A hangulat családias volt, kötetlen beszélgetésekkel és nevetéssel megtöltve.

Csatlakozzanak hozzánk még többen. Keressék az alkalmakat, akár résztvevőként, akár segítőként. Mindenkit szeretettel várunk! ☺

„És legyen az Úrnak, a mi Istenünknek jó kedve mi rajtunk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá nekünk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá!” Zsoltárok 90:17

Molnár Katalin

HITTANVERSENY 2019

Jdén is (okt.18.) megrendezésre került az egyházmegyei hittanverseny, melynek a Hajdúböszörmény Bocskai téri Református Egyházközség volt a házigazdája. A Hajdúvidéki Egyházmegyéből több, mint száz gyermek vett részt, ebben voltak egyházi és világi iskolában tanulók egyaránt. Egyház-

községünkben is több gyermek részt vett a versenyen, a világi iskolákból egy csapat nevezett be, de gyülekezeti tagok gyermekei is megméretették magukat. A kötelezően választható hitoktatásból jövő három gyermek első helyezést ért el. Ezúton is gratulálunk Balogh Bernadett Nóra és Tündik Márta 6. osztályos tanulók-

nak, illetve Hagymási Gabriella 5. osztályos tanulónak. Külön hála van a szívemben Rác Gábor lelkipásztor testvérünkért, aki elkísérte a gyermekeket. Ezúton szeretném Isten gazdag áldását kérni életükre és további tanulmányaikra.

Tóth-Serbán Orsolya

NAGYVÁRAD TÉRI ÉNEKKAR

ABudapest - Nagyváradi téri Református Egyházközség küldöttségét, vendégszolgálokat fogadhatta gyülekezetünk 2019. okt. 13-án, a vasárnapi Istentiszteleten. Zila Péter lelkipásztor Igehirdetéssel, Zila Gábor egy érdekes előadással és a Nagyváradi téri énekkar egy különleges ének-műsorral végzett gyülekezetünkben vendégszolgálatot, amelyet Balogh László vezényelt.

Somogyi László, gyülekezetünk vezető lelkésze, a Nagyváradi téri küldöttség szolgálatait, ezekkel a szavakkal vezette be: „A Budapest – Nagyváradi téri gyülekezet történetének és a Hajdúböszörményi - Kálvin téri gyülekezet történetének vannak közös pontjai, mégis, ami igazán összeköt bennünket, hogy együtt, ugyan azt a drága hitet kaptuk. Az Úr Jézus Krisztusba vetett bizalmat. Ez erősödjön meg ezen a délelőttön és így hallgassuk meg azt, hogy a múltban, hogyan munkálkodott, ezekben

a gyülekezetekben az élő Isten.”

Ezután Zila Gábor előadása következett, amelyben elmondta, hogy közel 90 éves múltat tekint vissza a két gyülekezet egymást segítő kapcsolata. 1929-ben ugyanis (akkori nevén:) Külső- Ferencváros Tisztviselőtelepi Református Egyházközség presbitériuma és lelkésze az első világháború követően elhatározták, hogy megkezdik az Emlékezés Temploma megépítésének előkészületeit. Arról is döntött az akkori felelős elnökség, hogy a templom építésének finanszírozására országos gyűjtést hirdetnek, a kor szokásainak megfelelően. Elsők között látogatták meg a hajdúböszörményi gyülekezetet, ahol Isten iránti hálából, a gyülekezet egy kifejezetten nagy összeggel járult hozzá ahhoz, hogy 1935-ben az Emlékezés Temploma megépülhessen a mai Nagyváradi téren.

Az előadást követően a Nagyváradi téri énekkar szolgálata következett Balogh László vezényelével.

Lélekemelő műsorral készültek szolgáló testvéreink. Az énekkar előadásában felcsendültek Giuseppe Ottavio Pitoni: „Boldog, aki énekel” és a francia Claudin de Sermisy: „Dicsőség néked Istenünk” című darabjai, majd Johann Sebastian Bach Chorale: „Új dalt zengek”, és Johann Sebastian Bach: „Áldjad én lelkem” című műveit hallgathattunk meg. A lelki énekeket és Istent dicsőítő, magasztaló kórusműveket „elragadó” előadásban adta elő a Nagyváradi téri énekkar, és úgy gondolom Istentiszteletünk Igéjét, annak üzenetét is méltóképpen vezette be.

Egyedül Istennek adhatunk hálát, Nagyváradi téri testvéreinkért, hogy 90 év elteltével is, közöttünk végeztek vendégszolgálatot ily módon is gondozva, építve azt a drága, Krisztusba vetett hitet, amely összeköti a két gyülekezet lelki életét ma is.

Nemes Vitold József

SZERETET(T) NAP BODASZÓLÓN

2019. szeptember 21-én a hajdúböszörményi Kálvin téri gyülekezet szeretetvendéglátásra hívta a Bodaszólón lakókat. Az általános iskola épületében istentisztelet megtartására került sor. Igét hirdette Somogyi László nagytiszteletű úr, majd ezt követte Baja Zoltán presbiter tanúságtétele. Utána az Úrhoz szóló imádságok hangzottak el. Ez alkalomra az ünnepi zenét a debreceni Órálló Dicsőítő Zenekar szolgáltatta. Az iskolához tartozó udvaron kialakított főzőalkalmatosságon készült az ebéd.

Osváth Tamás presbiter és jómagam főztük a finom babgulyást. Többen segítettek, kiemelném Dombi Imre képviselő urat. Az idős, beteg testvérek részére kiszállították az ebédet Takács Péter gondnok úr segítségével. Felemelő érzés volt, hogy sok éhes kisgyereknek adtunk nemcsak lelki, hanem testi táplálékot is. Úgy gondolom, csodálatos érzés segíteni a rászorulókon. Érdemes odafigyelni a gyermekekre, hiszen ők tőlünk tanulnak. Ha szeretetet, kedvességet kapnak, azt várhatjuk vissza. Több

gyerek kért repetát, amit meg is kaptak. Érdeklődve kérdezték, hogy: „Máskor is jössz hozzánk, és süteményt is hozol?” Az igen feleletemre hálás, csillogó szemű gyerekek néztek rám. Én megígértem, ha alkalom adódik, Isten segítségével itt leszek. Adja Isten, hogy még sok hasonló együttlétre kerüljön sor.

*Dobó Gyuláné
Katika néni*

ADVENT

Az első adventi gyertyagyűjtésre november 25-én került sor. Mi, a Szivárvány csoportos gyerekek és szülők már nagyon vártuk ezt a napot, hiszen kiscsoportként első alkalommal gyűltünk így össze. A délután folyamán közösen készítettünk papírdíszeket, melyekkel feldíszítettük a csoportszobánkat. A jókedvű alkotás után meghitt áhítat következett, majd jóízű falatozás vette kezdetét, melyre mi szülők finom sütemények-

kel készültünk. Az együtt töltött idő nagy öröm volt gyerekek és felnőttek számára egyaránt. A második gyertyagyűjtésre már a gyülekezeti teremben került sor. A Tiszteletes úr meghitt igei szolgálata után a Báránka és a Halacska csoportos gyerekek és óvó nénik ünnepi szolgálatát csodálhattuk meg. Nagyon fontosak a mai rohanó világban az ilyen alkalmak, hogy jobban ráhangolódhassunk a szeretet ünnepére, a karácsonyra. A harmadik gyertyát

az adventi koszorún december 9-én gyűjtöttük meg. Az ünnepi alkalmon a Csillag és a Csengettyű csoportok erre az alkalomra összeállított műsorát láthattuk, majd december 15-én, családi Istentisztelettel zártuk a gyülekezettel közösen az óvodánkban már hagyományos adventi alkalmak sorát. Ezúton szeretnék a Szivárvány csoport nevében mindenkinek áldott, békés ünnepeket kívánni.

Véberné Várad Csilla szülő

A MI BÁRÁNYKÁINK ELSŐ TEMPLOMI SZOLGÁLATA

2019.11.17-én végre eljött a várva várt nap a Báránykások óvodai életében. Az óvó néni és a dajka néni hosszas és kitartó munkájának gyümölcseként a kicsi báránykánk bemutatthatták azokat a dalokat és verseket, amelyeket együtt tanultak. Ez a nap azonban számunkra sem volt hétköznapi, hiszen az óvó néni felkérésére felvonulhattunk gyermekeinkkel és együtt énekelhettünk velük a templomban. Mi is nap, mint nap figyelmesen tanulgattunk a lányaink-

tól minden szót, mozdulatot és velük együtt izgatottan vártuk ezt a napot. Félénken, megtorpanva szinte remegő lábakkal álltunk az összegyűlt szülők, nagyszülők, rokonok és gyülekezeti tagok előtt. A felnőttek számára is egy nem mindennapi helyzet volt ez, de mindannyian, mint egy "Nagy Család" örömmel, boldogan és nagy odaadással énekeltek. Istentisztelet alatt a báránykások tátott szájjal figyelték a kórus által előadott, Istent dicsőítő dalokat és észlelték sokan,

hogy a kedves óvó néniük és dajka néniük is tagja ennek a csoportnak. Elmondhatom a többi szülő nevében is, hogy nagyon büszkék vagyunk a mi kis manóinkra! Hálásan köszönjük az áldozatos felkészítő munkájukat az óvó néniüknek és dajka néniüknek.

Majorosné Marjai Valéria szülő

TALÁLKOZÓ

Gyházközségünk presbitériuma részéről már hagyománnyá vált, hogy az intézmények munkatársait évente vendégül látják. Erre került sor 2019. október 22-én, amikor is a Jó Pásztor Református Óvoda pedagógusai

és munkatársai a gyülekezet presbitereivel gyűltek össze közös vacsorára. Somogyi László nagytiszteletű úr köszöntötte az egybegyűlteket és további munkájukra áldást kért. Az est folyamán, az ízletes vacsora elfogyasztása után, jó hangulatú beszél-

getésekre került sor, ami által jobban megismertük egymást.

*Borsiné Nagy Magdolna
óvodapedagógus*

„TEREMTŐJÉT ÁLDJA MINDEN”

2019. október 20-án családi Istentiszteletre gyűlhettünk össze a templomba a Jó Pásztor Református Óvoda kicsinyeivel és hozzátartozóival a gyülekezet közösségével együtt. Ezen az alkalmon a Csillag csoportos gyerekek szolgálata hangzott el. Október a teremtés hónapja, s e köré a téma köré összpontosultak a gyerekek által elmondott versek és énekek. „Mily szép, ó nagy Isten, amit alkotál!” - szólalt meg az óvodások éneke, mely bizonyosságtevő verssorral folytatódott: „Teremtőjét áldja minden, dicsérséjétek az Úristent!” Wass Albert:

Látható az Isten című költeménye az egyik csoportunkba járó kisgyerekek édesanyjának tolmácsolásában hangzott el. A vers hitelesen egészítette ki az Igehirdetés fő üzenetét: a teremtő Isten számára fontos és értékes vagy, ezért mindannyian felelősek vagyunk egymásért.

Ez a családi istentisztelet különösen kiemelkedő volt Borsiné Nagy Magdolna számára, aki ez év szeptemberétől, mint óvodapedagógus dolgozik intézményünkben. Aki a gyerekekkel közös első szolgálatával, és a gyülekezet előtt elmondott

imádságával Isten iránti hitét mutatta meg. Legyen áldás életén és a gyerekek körében végzett szolgálatán!

Az Istentisztelet után lehetősége volt a családoknak a templomkertben továbbra is együtt maradni, kötetlenül beszélgetni, amíg a gyerekek több ugrálóvárat is birtokukba vehettek.

Hálásak vagyunk Istennek ezekért a családi Istentiszteletekért, mely alkalmakon egymás hite által épülhet hitünk.

*Gajdáné Tóth Éva
óvodapedagógus*

BIBLIA KIÁLLÍTÁS

A reformáció ünnepe alkalmából, október utolsó felében, Biblia kiállítást rendeztünk óvodánk aulájában. Szerettünk volna méltóképpen megemlékezni azokról a neves prédikátorokról, Biblia fordítókról, akik több száz évvel ezelőtt, a 16. században anyanyelvükön hirdették az evangéliumot. Akik sokat tettek azért, hogy az Istentiszteleteken az átlagemberek is megismerjék Isten Igéjét, ne csak hallgatók, hanem Bibliát olvasók is legyenek. Fontosnak tartottuk, hogy bemutathassuk, még ha csak néhány példányon keresztül is, milyen sokféle Biblia létezik. Szerény, de annál változatosabb anyag gyűlt össze. A Károli fordításon kívül, a Biblia eredeti nyelvű részei, a Héber Ószövetség és görög Újszövetség, valamint a King James Biblia (régí angol fordítás), az angol új fordítású, New International Verson, valamint finn nyelvű és képes változatok is láthatóak voltak. A bemutatott Károli fordítású Bibliák az 1900-as évek elejéről, ill. az 50-es és 80-as évekből származnak. A neves gönci lelképásztorról, Károli Gáspárról, így emlékezik meg versében Bódis János, lelkész, költő:

*„többet adtál s, jobbat a magyarnak,
mint költők, bölcsék, fegyverek, ha-
talmak:
Te hoztad Isten levelét e népnek,
hogy
értsék mind, kik magyarul beszél-
nek.”*

A figyelmes látogató azt is észrevehette, hogy néhány zsoltárt, református énekeskönyvet is sikerült kiállítani. Ezeket is a század elején nyomtatták, a M.T. Akadémia épületében, 1908-ban. Érdekességét az adja, hogy az énekeket római sorzámmal látták el, a kották nem tartalmaznak ritmusképleteket, csak egész hangokat. Megtalálhatók a reggeli és esti, valamint más alkalmakra való imádságok. A gyűjtemény létrehozásában sok segítséget kaptunk a szülőktől, az óvoda munkatársaitól, valamint Rác Gábortól.

Hálásan köszönöm mindannyiuk lelkes segítségét!

Hiszem, hogy mindez Isten dicsőségére szolgált!

*Kövérné Erdős Éva
óvodapedagógus*

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÓ ALKALMAK A KÁLVIN OTTHONBAN

„Várj, ember szíve, készen! Mert jó a Hős, az Úr,”

A fenti énekkel vette kezdetét 2019. december 2-án, a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban az idei évi adventi első gyertyagyújtó alkalom. Az adventi koszorún Szabó Anita kolléganőnk lobbantotta lángra a békét szimbolizáló első lángot. Az alkalom Somogyi László nagytiszteletű úr, nyitó áhítatával kezdődött, majd kezdetét vette az Intézmény fiatal ellátottjainak műsora, melyet hitoktatójuk, Bertalan Péterné állított össze és tanított be. A fiatalok heteken keresztül, nagy szorgalommal és lelkesedéssel tanulták, gyakorolták

a verseket, énekeket, amiket aztán előadtak a gyertyagyújtó alkalmon az összegyűlt közösség nagy örömeire. Ezúton is köszönjük Ági néninek, a fiataloknak és az őket segítő kollégáknak a lelkes, lelkiismeretes, fáradhatatlan munkát, illetve az ajándékot, amit a műsor után kiosztottak a vendégek között. Bízunk abban, hogy még sokáig segítő támaszai lehetünk egymásnak.

Intézményünkben már hagyománnyá vált az is, hogy a gyertyagyújtó alkalmainkon az ellátottak által készített termékekből, adománygyűjtő vásárt rendezünk, ez idén is megvalósult, így az alkalomra ellátogatók már szemezgethettek is a szebbnél szebb karácsonyi díszekből,

kellékekből. Nem lesz ez másként a következő alkalmainkon sem, ahová megint csak szeretettel hívunk és várunk minden kedves érdeklődőt a Budai Nagy Antal utca 82. szám alatt lévő Intézményünkbe.

Minden kedves olvasónak legyen áldott és békés az ünnepi készülődése!

„Fényt, éltet hozva jó, Megtört az ősi átok: Kit vágyakozva vártok, Betér hozzátok Ő.”

Bertalan-Gellén Viktória
a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ
terápiás munkatársa

SZAKMAI NAP A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN

Rassan már hagyománnyá vált kis intézményünkben, hogy a szociális munka napjához kapcsolódva, - mely idén november 12-re esett - minden évben megrendezésre kerül egy szakmai nap, amely szól az intézmény dolgozóinak, más szociális területen dolgozóknak, laikusoknak és igazából bárkinek, akit érdekel, ezen szakma nehézségei, tapasztalatai, szépségei.

2019-ben november 15-én került megrendezésre, ezen rendezvényünk. Mindenki nagyon várta már, hiszen olyan előadók voltak, mint Győri Zsófia, a Debreceni Nagytemplom Református Egyházközség halmozottan sérült gyermekeket gondozó Immanuel Otthona és Fejlesztő Nevelést Oktatást Végző Iskolájá-

nak igazgatónöje, illetve Gál Judit, a Debreceni Egyetem Kenézy Gyula Egyetemi kórházlelkésze, végül pedig, de nem utolsó sorban Török Beatrix, a Fazekas Gábor Idősek Otthona gyógytornásza.

Az előadások oly magas színvonalat képviseltek, melyek minden reménységünket felülmúlták, ezúton is megköszönve előadóinknak az értékes, érdekes, olykor megindító, illetve elgondolkodtató prezentációkat.

Győri Zsófia előadása az egyházi szociális intézményben dolgozó munkatársak mindennapi dilemmáiról szólt, határkérdésekről, nehézségekről, lelki terhekről és szakmai professzióról.

Gál Judit a kórházlelkészi szolgálatról beszélt.

Míg Török Beatrix, a gyógytornára igénybevételek lehetőségeiről, kompetenciahatárokról, időskori gyógytornáról tartott előadást.

A rendezvény Kertész Andrea intézményvezető asszony, nyitó gondolataival kezdődött, majd az előadásokat követően kérdéseket lehetett feltenni a vendégeinknek, majd nagytiszteletű Somogyi László záró áhítatával fejeztük be a délutánt.

Lélekiemelő, mindemellett pedig szakmailag is igen sokat adó előadásokat hallhattunk.

*Szabó Anita
a Kálvin János Református
Szociális Szolgáltató Központ
ügyviteli adminisztrátora*

SZERETETSZOLGÁLAT

AZ IMÁDSÁG ISTEN ÁLTAL FELTÁRT TITKAIRÓL

Az éticsés titok, amit Isten tárt fel az Ő Igéjében az ima meghallgatásával kapcsolatban. Erről szeretnék bizonyosságot tenni írásomban. Aki „felébredt” a bűn álmából, az élni szeretne Isten közelében, az szívesen beszél Istennel imáiban, sőt az ilyen ember égető szükségét érzi Isten válszának.

Spurgeon mondta: *„Aki hatásosan akar imádkozni, az igyekezzen figyelmesen Igét hallgatni!”*

Különös dolog, hogy az Ige olvasása, az igehirdetés hallgatása révén a megszólított ember *„beszédbe elegyedik”* Istennel. - Imádkozik, esedezik, könyörög, hálát ad.

Ahogy testünk életben maradásánál fontos a levegővétel, úgy a lelki életünkben, Istennel való kapcsolatunkban is nélkülözhetetlen az imádság. Elgondolkodtató: imádságunk értelmét az az Úr adja meg, Aki végzi bennünk az akarást és a munkálást. Így lehet imánk értékes szolgálattá, amit Istentől kapott erővel gyakorolhatunk az ő dicsőségére. Döbbenjünk rá, hogy ha nem imádkozunk, akkor megfosztjuk Istent a dicsőítéstől! Ha azonban úgy imádkozunk, ahogy arra Isten és az ő Fia Jézus tanít, akkor nagy örömben lehet részünk, mert az ő akarata szerint megkapjuk, amit az imáinkban kérünk. Müller György írja: *„Aki magát gyermeki hittel az Úr Jézus érdemébe pólyázza, az megkapja, amit imájában kér.”*

Nem az ima meghallgatás feltételeit szeretném felsorolni, hanem mély titokról vallok. Hiszem, hogy nem hiábavaló végiggondolni imáinkat. Nagy dolgok történhetnek, amiért egykor Pál is imádkozott: megerősödhet belső emberünk, Krisztus lakhat szívünkben hit által, megérthetjük Isten szeretete teljességét.

Füle Lajos költő négysorosa jutott eszembe:

*„Az imádság a mélyre hajló,
embert meghajlító alázat.
Az imádság a nyitott ajtó,
amelyet senki be nem zárhat.”*

Kardinális kérdésünk tehát így hangozhat: Mikor reménykedhetünk abban, hogy imáink meghallgatásra találjanak?

Hét pontban próbálom összefoglalni:

1. Akkor reménykedhetünk imáink meghallgatásában, ha imádkozásunkban szem előtt tartjuk: **IMASZOLGÁLATUNK ISTEN JELENLÉTE TUDATÁBAN TÖRTÉNIK.**

Tehát a Szent, Igaz Isten előtt állunk, Aki szerető édes Atyánk, Aki Jézusban Megváltónk, Aki Szentleke által tartja ébren szívünkben a nagy igazságot: *„Mert ahol ketten, vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, OTT VAGYOK KÖZÖTTÜK.”* Máté 18:20. A közösségi imáink életet munkáló fontosságának titka tárul itt elénk. Hiszem, hogy ha jobban odafigyelünk e mély titokra, akkor több időt szentelnénk a gyülekezeti közös imára, jobban igényelnénk az ima alkalmakat, jobban „szokásunkká” lenne, ahogy Jézus életében is látható volt.

2. Akkor reménykedhetünk imáink meghallgatásában, ha: A **SZÍV HELYES BELSŐ ÁLLAPOTÁVAL, ISTEN ELŐTT MEGHAJOLVA, ALÁZATTAL, AZ Ő NEVÉT MEGSZENTELVE, ORSZÁGÁÉRT ESEDEZVE, AKARATÁT KÉRVE IMÁDKOZUNK.**

Így állt imájával Isten előtt Dávid is: *„Jöjjetek, boruljunk le, hajoljunk meg, essünk térdre alkotónk, az Úr előtt! Mert Ő a mi Istenünk, mi pedig legelőjének népe, kezében levő nyáj vagyunk.”* Zsoltárok 95:6-7.

Csodálatos úgy imádkozni, hogy tudom, hogy komolyan veszem, Ő az én Istenem, én pedig a kezére bízott nyáj egy tagja vagyok.

3. Akkor reménykedhetünk imáink meghallgatásában, ha **ISTEN HATALMÁBAN, AZ Ő KÉSZSÉGÉBEN VALÓ HITTEL, BIZALOMMAL, NEM MEGFÁRADVA,**

KITARTÓAN, SZÜNTELEN, TÜRELEMMELE IMÁDKOZUNK.

„...nem a magunk igaz tetteiben, hanem a te nagy irgalmadban bízva visszük eléd könyörgéseinket.” Dániel 9:18/b. Így élte ezt meg Dániel.

Hasonlóképpen tanít Pál a Róma 12:12-ben: *„A reménységben örvendeztetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádságban állhatatosak.”* E nagy titokról olvashatunk a Zsidókhoz írt levélben is a 4:16-ban: *„Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.”*

4. Akkor reménykedhetünk imáink meghallgatásában, ha: **AZ IMAMEGHALLGATÁS ÍGÉRETÉT, VALÓSÁGÁT SZEM ELŐTT TARTJUK, SZÍVÜNKBEN HORDOZZUK HÁLAADÁSSAL.**

Jeremiás könyvében így olvasunk e titokról: *„Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket.”* Jeremiás 29:12.

A Zsoltárok könyve 31:23/b-ben: *„De te meghallgattad könyörgő szavam, amikor hozzád kiáltottam segítségért.”*

A Zsoltárok könyve 66:20-ban: *„Áldott legyen Isten, mert nem utasította el imádságomat, szeretetét nem vonta meg tőlem.”*

A Zsoltárok könyve 138:3-ban: *„Amikor kiáltottam, meghallgattál engem, batorítottál, lelkembe erőt öntöttél.”*

Az imameghallgatás valóságáról a mi Urunk Jézus Krisztus így szól a János evangéliuma 14: 13-14. versei szerint: *„...és amit csak kértek majd az én nevemben, megteszem, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. Ha valamit kértek tőlem az én nevemben, megteszem.”!!!*

5. Akkor reménykedhetünk imáink meghallgatásában, ha: **MINDEN IMAMEGHALLGATÁST GÁTLÓ**

és AKADÁLYOZÓ DOLGOT FÉLRETÉVE IMÁDKOZUNK.

Tehát komolyan kell vennünk, amikor imádkozunk, Isten figyelemzetéseit: „Törekedjetez mindenki iránt békességre és szent életre, amely nélkül senki nem láthatja meg az Urat. Ügyeljetez arra, hogy senki se hajoljon el Isten kegyelmétől, hogy a keserűségnek a gyökere felnövekedve kárt ne okozzon és sokakat meg ne fertőzzön.” Zsidókhoz írt levél 12:14-15.

Istentől jövő bölcsességre és józanságra van szükségünk, hogy az ima meghallgatást gátló dolgokat kárnak és szemétnak ítéljük.

6. Akkor reménykedhetünk imáink meghallgatásában, ha: HÁLAADÁSSAL, ISTENT DICSŐIT-

VE, SZABADÍTÁSÁT REMÉLVE IMÁDKOZUNK.

Így tanít e titokról a Zsoltárok könyve: „Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, s aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását.” Zsoltár 50:23.

„Áldjad lelkem az Urat, és egész bensőm az Ő Szent Nevét, áldjad lelkem az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” Zsoltár 103:1-2.

7. Akkor reménykedhetünk imáink meghallgatásában, ha: FELELŐSEN, ISTENTŐL KAPOTT ERŐVEL SZOLGÁLUNK IMÁINKKAL. Gondoljunk Ábrahámra, aki Sodomáért könyörgött. I. Mózes 18:16-33.

Vagy gondoljunk Mózesre is, aki sokszor könyörgött és esedezett Is-

tenhez népe megmaradásáért. A rézkönyv: IV. Mózes 21:1-9.

Gondoljunk a prófétákra, akik őrhelyükön állva imádkoznak a népért.

Legfőképpen pedig Jézusra figyeljünk, aki földi szolgálata idején, és most is szüntelenül esedezik értünk kimondhatatlan fohászzkodással.

Gondoljunk Jézus követőire, az apostolokra, akik a gyülekezetekért imádkoztak, gondoljunk hitvalló elődeinkre, a reformátorokra, akik térden állva imádkoztak Krisztus egyházáért.

Csatlakozzunk mi is az imádkozás szolgálatában előttünk járókhoz!

Szabó Sándor ny. ref. lelkész

EGYHÁZTÖRTÉNET

HÁLAADÁS A GYÜLEKEZETÉRT!

ORGONISTA-KÁNTOROK SZOLGÁLATA REFORMÁTUS GYÜLEKEZETEINKBEN

2019 őszén nevezetes egyháztörténelmi eseményre került sor városunkban. Október 27-én a Kálvin téri templomban, a hajdúböszörményi református gyülekezet megalakulásának 450. évfordulójára emlékeztünk hálaadó Istentiszteleten. Ez az évforduló emlékezésre, a múlt megismerésére készit bennünket. Tekintsük át együtt a több száz éves református múltunk zenei szempontból jelentősebb eseményeit. Elsősorban korabeli folyóiratok, (Hajdúböszörmény és vidéke) Hajdúböszörmény református presbiteri jegyzőkönyvei, a Kántori Díjlevelek (1909-1937) és interjúk alapján (készsült Géczy Tihamérné kántor, Sepsy Károly orgonaművész segítségével, melyek első szakdolgozatom részét képezik.)

1753. A templomban orgona még nincs, a kántor kezében „kótázó vessző” van, mellyel az ütemet veri, hogy a gyülekezet egyszerre énekeljen. Ennek felirata: „A nemes

hajdúböszörményi református szent ecclesia számára készitett. Fehér Mihály 20 firt segítségével rész szerint az ecclesia költségével...”. (1941-ig még megvolt az a vessző, utána nyomtalanul eltűnt). Megtaláljuk a nyomát a gyermekek karból való diktálásának és a gyermekek által énekel, un. kis énekeknek, a vasárnapi énekek előre megtanításának.

1763. A templomnak 3 harangja van, 1637, 1748 és 1757-ből, órája és csengettyűje van. Igény van arra, hogy becsületes orgona csináltassék. (1807. ápr. 10./3. szám)

Első orgonista és kántor Filóczy Pál. (1808. május 8.). Az orgona építésére 200 Ft-ot ígér Assessor Kovács András és Assessor Somosi András.

1808. Nagyváradi mesterrel orgona készül, az orgona költsége azonban nincs rendben, tisztázását a magisztrátus vállalta el. (1810. febr. 12./5..sz.)10 évvel később orgona igazítatásra van szükség, melyet Galy György vállal el. (1820. július 23./21. sz.) A költséget 300 Ft-ban határozza meg, ezen felül 30 Ft útiköltség

és 3 köböl búza természetben. 1838-ban ismét **orgonajavítás** történt **Tellovszky Rudolf** személyében (1838. aug. 9./5. sz.), aki Filóczy Pállal szerződést köt.

Első kántorunk 32 évi szolgálata után újabb hozzáértő emberre lett szükség. Többen is jelentkeznek az állás betöltésére: egy debreceni diák ifjú, kinek nevét nem tudjuk, Mihályfalvi rector Rácz Lajos és **Fülep Mihály.** (1838. nov. 28./6. szám) 1838. december 30-án fogadják el Fülep Mihály ajánlását. Már korábban is szolgált orgonistaként.

Közben az orgona kijavítására nagy szükség van. Erre egy debreceni orgonista, **Nagy Mihály** alkalmasnak találtatott.(1839. márc. 4./12. szám).

„Orgonamester Debreczeni Lakos **Veres János** úr, templombéli orgonánk portól megtisztítását e végre az egész alkotmány szét szedését, öszve rakását, a fúvók megigazítását 100 ≈ ezüst forintnyi fizetését, az ezen kívüli lehető hibás részek, vagy egész újjban vagy ki igazítólak helyrehozását árjegyzék szerént- oly móddal ajánlván, hogy maga embe-

rei, s műszerei ide és vissza szállítására, valamint időközben is lakhelyére szükséges távozásakor, ingyen előfoggattal láttassék el.” (1839. máj. 21./2. szám)

1841. Fülep Mihály kántort és orgonistát erkölcstelenséggel vádolják, a következő egyházévig felfüggesztik hivatalából, majd 1842-ben felmenik újra. (1841. nov. 28./1. szám)

Király Sándor szeremlei iskolaigazgató és orgonista jelentkezik kántornak, és **Katona Zsigmond** is szóba jött, ki éppen aznap este szolgált. (1844. aug. 18./43. szám) 1844 decemberében Katona is jelentkezik orgonista állásra.

„Az orgonistai fizetés csupán az orgonistaság, s kántorságért aránylag a Tanítósághoz s ehhez járó fizetéshez szembevetőleg nyereséges lévén, hogy azt a leendő orgonista méltán megérdelemelje kötelessége leendő a Rektori és a Polgári Iskolákban az Éneklést és a kiknek hajlamok volna rá muzsikát is. Hetenként három nap egy egy az eddig segéd orgonista, ezen hivatalra legalkalmasabbnak találva az eddigi fizetésre meghívni rendeltetik, azon kijelentéssel, hogy a következő Szent György napig nem fog kihozatni, hanem addig is tanulni, és magát gyakorolni köteleztetik.” (1844. dec. 8./53. szám)

1846. április 30./24. szám Katona Zsigmond orgonista jelenti, hogy az **orgonának többrendbeli hibái vannak.**

Blahumka Sámuel orgonaépítést kér fel a javításra. Blahumka előterjesztett orgona költségvetése: 3 változatos új orgona 8 000 Ft. A szerződés megkötése augusztusban történt.

1847. augusztus 22./ 41. szám „A jelenlegi körülmények nem engedik az új orgona építését...és ezt boldogabb jövőre kéntelen ezen Egyház halasztani, erről a tisztelt művész úr elnököleg tudósíttatni rendeltetik.”

Katona Zsigmond orgonistának 6 Ft-tal növelik kántori díját szorgalmatos munkájáért - ön készítette 3 hangzatos orgonán játszik mind a gyülekezetben, mind az iskolában. (1851. szept. 5. szám) **Segédkántorként Bodog Istvánt** fogadják.

1856. március 16./22. szám Katona munkáját elismerik, fizetését 80 Ft-ról 100 Ft-ra emelik, ami a ta-

nítók fizetési foka! Iskolai alapítvány egyházi célra, harangra 10 Ft-ot adományoz. (1856. márc. 16./23. sz.)

1858. aug. 1./78. szám Kántor és orgonista fizetés levele.

1. Készpénz 100 ezüstforint mely fizetésért a latin iskolában az összhangzatos éneklést tanítani köteles. „Mostani orgonistának, mint e műszerhez értőnek és azt kijavítónak jár évenként 40 pft...”

1863. nov.2./3. szám „Olvasztatott Ének és Zene tanár Katona Zsigmond úrnak írásba beterjesztett kérelme, melyben előadván, hogy azon czélból, miszerint ének és zene tanításait minél szélesebb körben e város minden rendű lakosai által igénybe vehetőleg eszközölhesse: az egyházunk általa eddig lakott épületet és udvart nem lévén az iskola épületében tanításra alkalmas helyiség, részére továbbra is fön hagyván és azon lakot alkalmas asztallal, kemencével, s egy pár lócaival ellátni méltóztassék.”

„Beterjesztett cél üdvös voltára tekintve ...Katona Zsigmond úr rendelkezése alatt meg kapja.”

1866. aug. 5./113. szám „A templombeli orgonának szelműve és gépezete oly romlott állapotban van, hogy javítás nélkül rendeltetésének megfelelőleg **tovább használni szinte lehetetlen.**” Katona az orgona javítását kéri.

Szeptember 1./121. szám: A küldöttség 150 Ft-os költségvetést terjeszt elő. Kérésként fogalmazódik meg, hogy lépjenek érintkezésbe Veres Jánossal (aki már korábban végzett munkát a gyülekezetben). **1874. április 7/38. szám** Rákóczi- féle Graduálunk azon díszes kötésben tokkal ellátva, amint a bécsi világiállításra való küldésre elkészítettet, most épségben visszaérkezett és visszavétetett a levéltárba.”

A korábban (1866) megállapítottak alapján Czigler Győző budapesti műépítész levelet írt Ország Sándornak a magyar királyi udvari orgonakészítőnek (1880. dec. 22./75. szám), hogy küldjön költségvetést egy új orgona építéséről.

1881. márc. 20. A Pesti Napló 11. évf. 28. számában pályázatot írnak ki orgonaépítéssel kapcsolatban 3 hét határidővel. **A pályázatra válaszol Angster József** pécsi or-

gonakészítő egyúttal mellékeli a Magyar Korona 43. számát az egyházközségnek, mely eddigi munkájáról szól. A terv megismertetését kéri.

Ország ajánlata: 1881. május 29./23 Az egyházi ülésen ismertetik a beérkezett orgonaterveket. Orgonaterveket nyújtottak be Ország Sándor, Steinrich Lipót, Riger Docekal. Ország ajánlata elvileg elfogadtatik. **Ország Sándor** (budapesti udvari orgonista) 1883. dec.14-én kelt építkezési bizottságnak írt **leveléből értesülünk a munkafolyamatok előre haladtáról.** A munkálatok összesen 4595 Ft-ba kerülnek, ebből 2500 Ft-ot utalványon kér.

1883. aug. 15-ére készül el az új orgona. Végleges átvételre meghívják Ország Sándor budapesti orgonistát, Czigler Győző műépítést, akik a gyülekezeti orgona elkészülésén fáradoztak; Beke Antal gyülekezeti kántort és Docekal urat (ez utóbbi terve is szerepel az orgonaépítés előtt). Az építés után jutalmazott segédek: ifj. Ország Sándor, Ellinger Béla, Mardonyi József, Antal Gusztáv, Spidnes József, Kiss Lajos és Nagy Géza, összesen 100 Ft értékben.

1883. szept. 20. Az új orgonán már hibák mutatkoznak, valószínűleg a fúvókkal van probléma. Ország megígéri, megvizsgálja az elromlott orgonát. „Az újból készült orgona fúvó körüli **szolgálattételre teljesen alkalmatlan**” (1883) Ország Sándor az orgona javítását ígéri Sente Bálint jegyzőnek (1887. okt. 15-16.) és a végleges átadását.

1893. április 30. Bihar- Diószegről református küldöttség érkezik, mely megállapítja, hogy a **hangszer állapota** (még mindig) **rossz.** Oka: A hangszer traktúrája elektropneumatikus, ami sok hibalehetőséget hordoz magában: csak a szelládája pneumatikus, a játszóasztal és a szelepek között, elektromágnesek teremtik meg a kapcsolatot.

1909. kántori díjlevél tartalmából:

A kántor negyedévenként az egyházi pénztárból 1100 koronát kap előre kifizetve. Segéd tartásra 550 koronát negyedévenként személyhez kötöten előre kifizetve. Három rövid öl tűzifa a város által kiszolgáltatva. A kántor számára lakást biztosítanak

a Bocskai téri kántori lakban.

1913. Angster átépíti a Bocskai-téri orgonát III. manuálra, az orgona új szelládát és játékasztalt kap, a régi orgonaszekrényt megtoldják. Összesen 18.200 koronába került.

1920-30-as évektől kezdve az orgona folyamatos javítása történik, melyek legfeljebb állagmegőrzőek lehetnek. 1920-as évek elején: generáljavítás, síppótlás történik az orgonán.

1937. Angster javítja a Bocskai-téri orgonát.

A Bocskai-téri orgona állapotáról még **1976-ban** is találunk feljegyzéseket: orgonarenoválás történt 33200 Ft-ért: főmű tisztítása, új elektromos fúvót kap. Ekkor 47 regisztere és 4 nyelvsípa van, pneumatikus táskaládát építenek be.

1986-ban 47 regiszterből 6 működött. A hangszer javítására 300 ezer német márka szükséges. A hangszer javítását későbbre halasztják. Az orgona állapota fokozatosan gyengült, sípjai elhallgattak, pneumatikus vezérlése kimúlt, a hang fúvócskák bőrözése tönkrement.

1993-ban megmentéséért alapítványt hoztak létre. A Templomi Orgona Megmentéséért Alapítvány (18541825-1-09) Kuratóriuma az orgona teljes rekonstrukcióját határozta el. Ennek érdekében közadakozást hirdetett a város polgárai felé. A felújítást **2019-ben** az Aeris Orgona Kft. vállalta el, mely Isten segítségével reméljük, megvalósul.

1898-ban az új Kálvin-téri orgona építése is megkezdődik, melyre a református temetkezési egylet 8000 Ft-ot szavazott meg, **szakértőtől pedig Beke Antal** orgonista-kántor énektanárt javasolják. (1898. márc. 3./27. szám)

1898. április 19. Beke Antal a tervezést elkezdte. „Az új templom a meglévónél mintegy 300m² űrtartalommal nagyobb, oda egy jó erős hangú 30 változattal bíró orgonát tervezett, melynek külzete tiszta fehér alapon némi aranyozással bírna, ezen tervet közölte az ország egy kitűnőnek ismert orgonaépítőjével, Angster József pécsi lakossal...”

1898. júl. 24./146. sz. Felolvasták és jóváhagyták az Angsterrel kötött szerződést. A szerződés meg-

kötésére az elnökségen kívül még néhány zeneismeretű tagot is kineveztek, elnökéül Paksy Károly Plébánost és dr. Gacsó Kálmán pénztárnokot indítványozták, valamint Beke Antal kántor- orgonista és Szolnok Gerson lelkipásztor elnökségén kívül, Somossy Béla gondnok és Koncz Lajos valamint Lévy Imre presbiterekből álló küldöttséget neveztek ki. Az orgona átadásakor 6 000 Ft-ot, ezt követően havonta 1 000 Ft-ot ad át az egyházközség Angster Józsefnek. Az orgona teljes árát- 11 000 Ft-ot az evangélikus, református temetkezési egylet biztosította.

1899. február 19-i presbiteri gyűlésen Beke Antal jelenti, hogy az Angster és fia által készített orgona úgy hanganyagát, mint gépezetét tekintve **legjobbnek tekinthető, átvételre ajánlja.** Fűtőkészülék beszerelését kéri, hogy a jövőben is épségben funkcionálhasson.

1914-ben a hangszert Angster József fiai, Emil és Oszkár átépítették pneumatikus rendszerűvé. Ekkor új szelládákat és játékasztalt kapott az orgona, regiszterszáma 38-ra bővült.

1937. Orgonista-kántori kötelességek leírása: A kántornak egész éven át minden nap délelőtt és délután kötelessége a Kálvin-téri templomban az istentisztelet végzése. Minden 2. temetésen való szolgálat végzése. Az ingyenes temetéseket köteles minden díjazás nélkül végezni. Belmissziói munkában való részvétel, vallásos estélyeken az éneklés vezetése. Temetési énekkar szervezé-

se, vezetése és fenntartása.

1942. Az orgona villamos világítását néhai Somossy János emlékére készítette Somossy Béla polgármester, főgondnok. Az emléktáblára, mely ezt az időpontot jelzi az Ef 5, 8. ige került.

1943-1944-ben került sor a fűjtatók átépítésére, majd villamosítására. Villamos fűjtatóval látják el az orgonát. Ezután karbantartás hiányában leromlott a hangszer állapota. 1980-ban Bordács István elektromosította..

2014-2016-ig a hangszer teljes felújításra került. A munkákat az Aeris Orgona Kft végezte el A pneumatikus traktúra és a játszóasztal rekonstruálva lett, beépítésre kerültek az 1914-ben tervezett és korábban soha el nem készült regiszterek. A hangszer visszanyerte eredeti jellegét, művészi minőségét.

2016. szeptember 13-án Orgonaavató Hálaadó Istentiszteleten Fasang László és dr. Szabó Balázs szólaltatták meg a felújított orgonát. Azóta számos világhírű orgonaművész örvendeztetett meg bennünket játékával és adott felejthetetlen élményt. Legfőképpen azonban a mi Urunknak adunk hálát, aki számunkra ezeket a lehetőségeket megadta.

Különös jelentőséggel bír, hogy kis gyermekként benne voltam a Kálvin téri gyülekezetben, ismerhettem és együtt lélegezhettem velük: Nagy Ferenc lelkésznel konfirmáltam. Az ő, valamint feleségének

**Nagy Ferencné Lenke néni lel-
készek és kántornak, áldott
segítsége volt: Harsányi Lász-
lóné kántor! Ezúton is köszö-**

**nöm sok éves munkájukat az
Úr áldása kísérje őket!!!**

**Áldott karácsonyi ünnepeket
kívánok mindenkinek!**

Bajáné Kiss Anita

MŰVÉSZETRŐL KERESZTYÉN SZEMMEL

EGY EL NEM KÉSZÜLT RIPORT MARGÓJÁRA

In memoriam Tóth-Máthé Miklós

A mikor 2015 áprilisában megbízást kaptam arra, hogy készítsek egy riportot Tóth-Máthé Miklós debreceni színész, író-költővel. Emlékszem, amikor a csoporttársammal, Ósz Mátéval együtt indultunk útnak, hogy felkeressük a Gyöngyösi utcán élő művész urat. A riport sajnos a Főnix Református Ifjúsági Lap és a Lícium Hírportál megszűnése miatt, már sohasem jelent meg. Nem is szeretném ezt a hiányosságomat pótolni. Arról akarok írni, hogy én milyen embernek ismertem meg Tóth-Máthé Miklóst.

Egy kedélyes idős ember állt előttünk, tiszta mosolyával, és valamilyen különleges ifjonti csillogással a szemében. A dolgozószobájába hívott minket, ahol a múlt megannyi darabjával találkoztunk. Elhunyt feleségének a képei, valamint a családi fényképek bekeretezve a szekrényen, és az íróasztalon. Leültünk a kanapéra,

ő pedig egy nagy fotelbe, és mondta, hogy tud arról, hogy riportot jövünk készíteni, mert az újságírás tanárunk Arany Lajos már értesítette erről. Helyeseltünk, és átvéve a szót gratuláltam neki, hogy megkapta a Magyar Érdemrend tisztikeresztjét. Utána pedig szóba kerültek a gyermekévek. Az, hogy a Sárospataki Református Kollégium számára olyan volt, mint egy „liget”, és amikor az édesapja, aki tiszalúci lelkész volt, átíratta Debrecenbe szintén a Református Kollégiumba, az ottani létet „bekerülés egy kazamatába” jelzővel illette. Viszont Debrecenben kedvelte meg a színházat, és azt is kendőzetlenül elmondta, hogy olykor-olykor ellógott az órákról, hogy megnézzem, egy-egy előadást.

A művészetekhez való vonzalma ugyancsak Debrecen városához kötik. Először rajzolással foglalkozott, nagyon jó karikatúrákat tudott készíteni. Szigorú lelkész édesapja azonban azt mondta neki, hogy ez így nem egzisztencia, legyen rajztanár és akkor kedvére festhet, rajzolhat. Amikor diákként írogatni kezdett szintén az volt az édesapa válasza, hogy előbb legyen magyartanár, aztán írhat ő még regényt is.

Végül mégis a színészet mellett döntött. Először segédszínész akart lenni, de édesapja azt mondta, hogy vagy a főiskola, vagy semmi. 1956-ban jelentkezett és nyert felvételt a Színház és Filmművészeti Főiskolára. Tanárai közül Básti Lajosra és Sulyok Máriára emlékezett vissza szívesen. Mivel jellegzetes „Adys” arca volt Básti Lajos azt mondta neki: „Akinek ilyen arca van, annak missziót kell teljesítenie!”. Ez alatt azt értette, hogy neki el kell játszania

Adyt. Sulyok Mária pedig a diplomaosztóján azt mondta az ifjú művész édesanyjának: „A maga fiából, még nagy színész lesz”.

Később mégis az írás felé fordult. Sok vele készült interjúban lehetett hallani, hogy őt Isten hívta el az írói hivatásra. Saját bevallása szerint, az Úr azt mondta neki: „Elég a komédiázásból, ideje valami komoly dolgot csinálnod!”. Így kezdődött el az ő írói karrierje. S bár fiatal korában nem szerette Debrecen, csak ott tudott Méliuszról, Károliról, Könyves-Tóth Mihályról, és Kálvinról regényt írni.

Mindig kétarcú írónak emlegette magát, mert a komoly, monumentális írások mellett, szerette, a vidámságot, a komédiát, ennek ékes példája A rögcsesei csoda című írása.

A 90-es években meghívást kapott a Debreceni Református Hittudományi Egyetemre, hogy ott beszédművelést tanítson. Nagyon sok lelkész köszönheti neki, hogy nemcsak a tanórák alkalmával, hanem bármikor máskor megkereshették őt, hogy a beszédüket ékesítsék.

A riportkészítés közben az idő azonban elszaladt, mennünk kellett. Ajándékul sok könyvét megkaptuk, dedikálva, mai napig nagy becsben tartom őket. Sajnos a felkínált egy pohárka tokaji bort már nem állt módunkban elfogadni, az idő szűke miatt, de megígértük, hogy az abban az évben megjelenő A pap fia című novelláskötet bemutatójára elmegyünk. Felejthetetlen élmény volt.

Számomra Tóth-Máthé Miklós egy példakép volt, aki bátorított arra, hogy írjak. Közvetlensége, kemény kritikussága, de ugyanakkor szeretetteljes lénye volt az, ami miatt fel tudtam rá nézni. S, hogy látta ő ma-

gát, azt a saját ars poeticája mondja el:

Tóth-Máthé Miklós:
Óseim a prédikátorok

*Debrecenben hol a szószéken egykor
a kiáltó szavú Méliusz püspök állt
még inkább nyomaszt a felelősség,
hogy református prédikátorok
leszármazottjaként vajon tettem-e
én is a magamét láncszem gyanánt
hozzájuk kapcsolódva és tudtam-e*

*szólni olykor helyettük is, mert
érezem,
hogy figyelnek engem ezek a szigorú
prédikátorok, számon tartják mit
írok,
mit mondok és ha hazugságon
kapnának rajta a harang zúgásából
is kizúgna feddésük és a nyitott
Bibliából ők üzennének kemény
prófécia által, hiszen elszakadni
tőlük nem tudok, palástos
árnyaikkal
együtt kell élnem, mert vigyázó*

*felmenőim is a prédikátorok, muszáj
hát
a kedvükre tennem magyarságom-
ban
és a hitemben, hogy amikor majd
szembe jönnek velem csillagporos
útján a túlvilágnak, ne kelljen
őket szégyenszemre kikerülnöm.*

Rácz Gábor

FÉNYSUGÁR

Lakatos László (1857-1912) festőművész *Virrasztás* című festményét láthatjuk a képen. A művész Münchenben,

Párizsban, Budapesten tanult és élt. Munkácsy Mihály követőjének vallotta magát, ezt festményeinek témaválasztásai is igazolják. Művészi

és szociális érzékenysége kifejeződik számos alkotásán. Festményein különböző tárgykörű pillanatok jelenített meg, mint a népeletké-

pi-, lovas- és katonai momentumok. Munkácsy műtermében is dolgozott (pl. a Honfoglalás című alkotásán is), továbbá a róla elnevezett ösztöndíjat is elnyerte Hírmondó című festményével.

A képet szemlélve egyértelműen a fénysugár ragadta meg a figyelmeztet. Az éles, fehér fényvonal rávilágít a földön ülő és játszó kisgyermekre. Ugyanakkor „megmutatja” a széken ülő gyermekre és az apa karjaiban fekvő csecsemőre is. A kép üzenete el van rejtve sok apró részletben. Egyszerre észlelhető a múlt-jelen-jövő idővonal. Ellentétek jelenítődnek meg. Sötétség és világosság. A sötét szobába az ablakon át bevilágít a nap fénye. Élet és halál. A szoba falán látható kép le van takarva, mutatva a gyászt és a résnyi ajtónyílás betekintést enged a benti szobába, ahol látható a fehér lepel és a gyertya fénye. Szomorúság és öröm. Az apa tehetetlensége a valósággal szemben, illetve a kisgyermek játék öröme. Mennyi érzékelhető kifejezési mód! A további képelemzést a kedves Olvasóra bízom!

Annak idején az ÚR Jézus születését, érkezését egy csillag fénysugara mutatta meg. Fénye bevilágította azt a helyet, hogy a világ Világossága minden akkor ott lévő számára egyértelmű legyen. Ma már tudhatjuk, születésével, halálával, feltámadásával, Önmagával az Élet lehetőségét

ajándékozta nekünk, embereknek. Ő tudja, milyenek vagyunk. Minden vívódásunkat, harcunkat és a természetünket is ismeri. - A lehetőség előtted van. Engedd, hogy a világ Világossága, Jézus Krisztus a szívedbe világítson! A Keresztút zenekar alábbi dalszövege is segíthet elmondani Neki:

A HALÁL ÁRNYÉKÁBAN

(Ézsaiás 9,2; János 1,9-12)

Én a halál árnyékában jártam, hol mindent betölt az éj.

Csupa csillogás az, amire vágytam, itt nem volt igazi fény.

Itt nem volt igazi világosság, szeretet, mit ígér az ember,

És ha nem jön valaki, hogy megszabadítson

én itt maradok e szennyben.

A nép, amely a sötétségben ült,

látott nagy világosságot,

S kik a halál földében és árnyékában ültek ott,

azokra világosság ragyogott.

Az igazi világosság eljött már a világba,

amely megvilágosít minden embert.

Az igazi világosság, Jézus eljött a világba,

Ő megvilágosít minden embert.

Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek.

Ti a halál árnyékában jártok, igen, fogva tart az éj.

Csupa csillogás az, amire vágytok, ez nem az az igazi fény,

Ez nem az az igazi világosság, mit nektek ígért az Isten,

És ha nem kell Jézus, hogy megszabadítson,

ti nem kerültök ki innen.

Tudod, van igazi világosság, mit benned teremt az Isten.

Jézus az, ki érted halt meg, csak Ő szabadít ki innen.

Hogyha megvallod a bűneidet, amit gondoltál, amit tettél,

Ő megbocsátja és újjá tesz - már Isten gyermeke lettél,

te már Isten gyermeke lettél.

Isten örök érvényű Igéje is segít a világos megismeréshez:

„Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, Aki az Ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, Romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben van fenntartva számunkra, Akiket Isten hatalma őriz hit által az üdvösségre, amely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen. Amelyben örvendeztek, noha most kissé, ha meg kell lenni, szomorkodtok különféle kísértések között, Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranyból, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találjon a Jézus Krisztus megjelenésekor; Akit, noha nem láttatok, szerettek; Akiben, noha most nem látjátok, de hisztek Benne, kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek: Elérvén hitetek célját, a lélek üdvösségét.” I.Pét.1,3-9.

Péter apostol így tesz bizonyosságot Jézus Krisztusról:

„És rám tette az Ő jobb kezét, mondva nekem: Ne félj; Én Vagyok az Első és az Utolsó, És az Élő; pedig halott voltam, és íme, élek örökkön örökké Ámen, és Nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai.”

Jel.1,17b-18.

Somogyiné Gyüre Mara

ÚJRA NAGYTÁBOR!

Ha Urunk megsegít, 2020 nyarán is együtt örülhet minden nemzedék egy gyülekezeti táborban! Óvodánkból, szociális központunkból, gyülekezetünk minden részéből és rétegéből nagy szeretettel hívunk és várunk mindenkit a testi-lelki feltöltődés nagyszerű alkalmát kínáló együttlétre, augusztus 2-8-ig (V-Szo) a nyárádszentlászlói (Erdély) Pásztortűz Panzióba!

A részvétel 3 éves korig ingyenes, a fiataloknak kedvezményes, a teljes ára pedig 50 eFt/fő/hét.
Imádkozzunk, hívogassunk, készülődjünk erre az áldott lehetőségre!

ISTEN AJÁNDÉKAI, SZEMÉLYESEN A TIED LEHET!

Isten felbecsülhetetlen szeretete:

„Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.”

Róma 5,8.

Isten egyedülálló ajándéka:

„Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.”

Róma 6,23.

Bűneim megvallása:

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonzságtól.”

I.Ján. 1,9.

Hogyan lehet új életem?:

„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.”

Ézs. 55,6-7.

Szíveddel megszólíthatod Jézus Krisztust, és bízatsz Benne:

„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.”

I.Ján. 5,11-13.

„És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét.
Az Isten szeretet; és aki a Szeretetben marad,
az Istenben marad, és az Isten is ö benne.”
I.Jn.4,16.

ALKALMAINK

- Vasárnap:** 09:00 Istentisztelet a középkereti gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.)
 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren (Húsvétől november végéig a templomban, egyébként a gyülekezeti teremben – Kálvin tér 19.)
 16:30 Énekkari próba (gyülekezeti terem)
 18:00 Esti Istentisztelet és/vagy tematikus alkalom (gyülekezeti terem)
- Hétfő:** 15:00 Beteglátogatók bibliaórája (minden hónap első hétfő) (ifi terem)
 18:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkészi hivatal)
- Kedd:** 15:00 Asszonykör
 18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkészi hivatal)
 19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkészi hivatal)
- Szerda:** 09:30 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda (ifi terem)
 16:00 Középkereti bibliaóra (Húsvétől november végéig a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) egyébként a Szociális Központban (Budai Nagy Antal u. 82.)
- Csütörtök:** 10:00 Bibliaóra (minden hónap 1. és 3. csütörtök a Kálvin Szociális Központban, minden hónap 2. és 4. csütörtök Rákóczi úti Idősek Klubjában)
 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem)
 18:00 Hit- és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
- Péntek:** 15:00 Szövetségek bibliaórája (ifi terem)
- Szombat:** 17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

„És ez az az üzenet, amelyet Tőle hallottunk és hirdetünk nektek, hogy az Isten világosság és nincsen Őbenne semmi sötétség.” I.Jn.1,5.

Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a Világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől. I.Jn.1,7.

„Az ÚR legyen a lelkeddel! Kegyelem veletek!” II.Tim.4,22.

